

அறை ஒளி

திருக்கார்த்திகைச் சிறப்பு

90

சிவாச்சாரியம் பெருந்துகை
சிவாஸ் இ. சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்
சிறப்பு மலர்
வெளியீடு :

கார்த்திகை
மாதம்

ஸ்ரீ குருக்காடேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, நிலங்கை

2013

எமது தேவஸ்தானத்தின் வளர்ச்சியில்
24 ஆண்டுகள்
பிரதம குருவாக அரும்பணியாற்றிய குருவின்
மணிவிழா

சிவசுந்தர் குருக்கள் அவர்களையும்
மீதி மகேஸ்வரி அம்மா அவர்களையும்
அகம் மகிழ்ந்து வாழ்த்துகிறோம்.

நிர்வாக சபை
ஸ்ரீ தூர்க்காடுதவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிய்பழை.

அருள் லீ

(மாதாந்த சஞ்சகை)

ஆசிரியர்

கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

சௌகந்திரா. கா. சீவாலன் அவர்கள்

கார்த்திகை மாத மலர்

வெளியீடு : ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், 2013

தெல்லிப்பைழை, வெங்கை.

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com

Face book: tellidurga@gmail.com

பதிவு எல. : QD / 74 / NEWS / 2006Y

நூற்றாண்டு விழாக்கானும் சைவமகளிர் விருத்தியின் கருவுலமாகிய இராமநாதன் கல்லூரி

ஈழத்திருநாட்டின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெரிதும் அக்கறை காட்டிய பெருந்தகை சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன். இப் பெருந்தகையின் நன் முயற்சியால் இரு பெருங் கல்லூரிகள் எம்மன்னில் உருவாக்கப்பட்டது.

1. மருதனார்மடத்தில் அமைந்த இராமநாதன் கல்லூரி
2. திருநெல்வேலியில் அமைந்த பரமேஸ்வராக் கல்லூரி

சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் பெண்பிள்ளைகள் சிறந்த கல்வியைப் பெறுவதற்கு இருமொழி மூலப்பாடசாலையாக 1909ஆம் ஆண்டு இராமநாதன் கல்லூரிக்கு அடிக்கல் நாட்டப்பெற்று 1913ஆம் ஆண்டு கல்லூரி திறக்கப்பட்டது. இக் கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு இராமநாத வள்ளலுக்கு ஆன்மீக வழிகாப்பிய அருப்பரானந்த சுவாமிகள், மற்றும் ஈழத்தச் சித்தர்களிலொருவராகிய நல்லூர் தேரடிச் சித்தர் செல்லப்பா சுவாமிகளும் காரணமாக விளங்கினர் எனக் கூறப்படுகிறது.

இராமநாதன் கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு வேடி இராமநாதன் என அழைக்கப்படும் இராமநாத வள்ளலின் பாரியாரான் அவஸ்திரேலியப் பெண்மனியின் பங்களிப்பை மேச்சாதவர்களில்லை. அவஸ்திரேலியாவில் பிறந்து ஆத்மீக தத்துவங்களை அறிவதற்கு ஆவல்கொண்டு இராமநாதன் அவர்களை நாடியவர் இவர். இராமநாதனின் வாழ்க்கைத் துணைநலமாக மாறியதோடு சுத்த சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணுவதில் அக்கறையோடு செயற்பட்டார். விடுதிச்சாலையோடும், நந்தவனத்தோடும், திருக்கோவிலோடும் கூடிய பிரமாண்டமான பாடசாலையை அமைப்பதற்கு மிக முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கியவர் வேடி இராமநாதன் என வரலாறு கூறுகிறது. அவஸ்திரேலியாவில் தான் கற்ற பாடசாலையின் அழகுத்தோற்றும்யாவும் உள்வாங்கப்பட்ட நிலையிலேயே இப்பாடசாலையின் தோற்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட

தாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்திய கட்டுமானப் பணியாளர்கள் கப்பலில் கொண்டுவரப்பட்டு பறங்கி இனத்தைச் சார்ந்த சிறந்த படவரைஞரின் நேரடிக் கண்காணிப்போடு இப்பாடசாலை அழகாகக் கட்டப்பட்டது.

இராமநாதன் கல்லூரியை நிறுவிய இராமநாத வள்ளல், ஒரு பெண் கற்பதால் ஒரு குடும்பமே அறிவுபெறும் என்ற குறிக்கோளோடு சுகல தேவைகளையும் நிறைவு செய்யக்கூடிய வளமான திட்டமிடல்களுடன் பாடசாலையை நிறுவினார். விடுதிச்சாலையில் மாணவிகளது நேர அட்டவணை முதல் மாணவிகளின் நாளாந்தச் செயற்பாடுகள் கலைத்திட்டமாக வகுக்கப்பட்டது. அதிகாலை விடுதிச்சாலை மாணவிகள் எழுந்து நீராடி கோலமிடுவது, பூமாலை கட்டுவது, பூச்செடிகளுக்கு தண்ணீர் வார்ப்பது, திருமுறை படித்து வலம் வருவது எனக் காலை இருமணி நேரத்துக் கடமையே மிகச் சிறப்பாக அமைந்ததை அக்காலத்தில் கற்றவர்கள் பெருமையோடு எடுத்துரைப்பர். முழுப்பாவாடை சட்டை, அரைத்தாவணி, முழுத்தாவணி என மாணவிகளின் ஆடை ஒழுங்கு தனித்துவமாகப் பேணப்பட்டது. சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கலாசாரத்தை சீரிய முறையில் வளர்க்கும் உன்னத கல்விச்சாலையாக இராமநாதன் கல்லூரி மினிர்ந்தது. உள்நாட்டிலிருந்து மட்டுமல்ல, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் தங்கள் பெண் பிள்ளைகளை இராமநாதன் கல்லூரியில் சேர்ப்பதில் ஆர்வம் கொண்டனர். விடுதிச்சாலை நிரம்பி வழிந்தது. பல்கலைக்கழகம் நோக்கி இராமநாதன் கல்லூரி மாணவிகள் செல்லும் தொகை அதிகரித்தது.

இராமநாதன் கல்லூரியில் சைவப் பெண்களுக்கான ஆசிரிய கலாசாலையும் உருவாக்கப்பட்டு ஆசிரியர்களுக்கும் உன்னதமான பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. சிறந்த பெண் ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் முயற்சியில் இராமநாதன் கல்லூரி வெற்றி கண்டது. அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்லி கலாநிதி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி போன்ற பெருமக்குரியவர்கள் இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரிய கலாசாலையில் கற்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இராமநாதன் கல்லூரி முழுநேரத் தையல் பாடசாலை, விவசாயப் பாடசாலை என்பனவும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாக பெண்களின் வாழ்வாதாரக் கல்விக்கு வழி சேர்க்கும் வகையில் பல செயற்திட்டங்கள் இராமநாதன் கல்லூரியில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து பசுக்கள் கொண்டுவரப்பட்டு இராமநாதன் கல்லூரியில் மிகச் சிறந்த கோசாலை பராமரிப்பும் இடம்பெற்றமை மறக்கமுடியாது.

இராமநாதவள்ளலின் முயற்சியால் இசைநடன வாத்தியங்களை பெண் பிள்ளைகள் கற்பதற்கு இராமநாதன் அக்கடமி என்ற நுண்கலை நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பலர் பயன் பெற்றனர். இந்நிறுவனமே இராமநாதன் நுண்கலைப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

ஈழத்து சைவசமய வரலாற்றில் இராமநாதன் கல்லூரியின் பங்களிப்பு தனித்துவமானது. பெண் கல்விக்கு பெரும் பங்களிப்புச் செய்த வரலாறு மறக்கமுடியாதது. இக் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழாக்குறித்து சைவ மக்கள் நன்றியோடு வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

- ஆசிரியர்

வீட்டில் வழிபாடு

கலாந்தி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

சைவ சமயத்தவர் கடவுள் உண்டு என்ற கொள்கையில் பூரண நம்பிக்கை கொண்ட வர்கள். கடவுள் யாவற்றிற்கும் மேலானவர், ஒப்பு, உவமை இல்லாதவர். எம்மையும் அண்ட சராசரங்களையும் படைத்துக் காத்து அருள் புரிபவர். “அவனின்றி ஓரணுவும் அசையாது” என்பது உண்மையான கூற்று என ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் சைவர்கள். கடவுளைப் பற்றி நினைக்காத நாளும், பேசாத நாளும் பிறவாத நாளாக என்னுபவர்கள் நாம். எனவேதான், நின்றும் இருந்தும் நடந்தும் கிட்டந்தும் என்றும் அவன் தாள் நினை, என்று அருளாளர்கள் எமக்கு அறிவுறுத்தி யுள்ளனர்.

இறைவனை விசேடமாக வழிபாடு செய்வதற்கு, ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மனம், மொழி, மெய்யினால் இறைவனை வழிபடுதலுக்கான தூய இடங்களாகக் கோயில்கள் விளங்குகின்றன. தொழில் காரணமாகவும், வேறு வேலைகள் காரணமாகவும், தினமும் ஆயயஞ் சென்று வழிபாடு செய்ய முடியாதவர் பலர் இருக்கின்றார்கள். விசேட புண்ணிய தினங்களிலாவது, நேரத்தை ஒதுக்கி, ஆயயஞ் சென்று இறை வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என அவர்களுக்கு அறிஞர்களும் அருளாளர்களும் அறிவுரை கூறியுள்ளார்கள்.

அத்துடன், வீடுகளிலும் கடவுட் பிரார்த்தனைக்கு என ஓர் இடத்தை ஒதுக்கி, தூய்மையாக்கி, அங்கு தெய்வங்களின் படங்களை வைத்துக் காலையிலும்,

மாலையிலும் வழிபாடு செய்து வர வேண்டியது சமயக் கடமையும் ஒழுக்கமு மாகும். வீடுகளில் பிரதான அறையை, சுவாமி அறையாக வைத்திருக்கும் பண்பாட்டினை உடையவர்கள் சைவ மக்கள். சுவாமி அறை தூய்மையும், தெய்வீகமும் கொண்டு திகழும்.

சுவாமி அறையில், தெய்வப் படங்கள் கைக்கப்பட்டிருக்கும். திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம், குத்துவிளக்கு முதலியன இருக்கும். படங்கள், மலர்மாலைகள் கூட்டப்பட்டுக் காணப்படும். பிள்ளையார், மகா இலக்குமி, சரஸ்வதி, முருகன், சிவன், அம்பாள், கிருஷ்ணர் ஆகிய தெய்வங்களின் படங்கள், அங்குள்ள தெய்வங்களின் படங்களுள் அடங்கும்.

சுவாமி அறையில் தினமும் இறை வழிபாடு செய்தல் அவசியமாகும். குடும்பத்தினர் அனைவரும் பங்குபற்றுவர். வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், விசேட தினங்களிலும் விசேட வழிபாட்டு முறைகள் அனுப்பிக்கப்படும்.

கூட்டுப் பிரார்த்தனை, ஜெபம், தியானம், பஜனை போன்ற சமய சாதனை களை சுவாமி அறையில் நிகழ்த்தலாம். திருமுறை ஒதல், தோத்திர பாராயணம் என்பன கட்டாயமாக இடம்பெறவேண்டும். தூப, தீப ஆராதனைகளையும் நடத்தலாம். திரு முறைகள் மந்திரங்களாகும். பக்தி முறையில் பூசை, ஆராதனைகள் நிகழும்.

எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவனுக்கு, கோயில் ஏன்? என்ற கேள்வியை எழுப்புவார்கள், வீட்டிலும், சுவாமி அறை என்று, ஒன்று அவசியந்தானா, என்ற கேள்வியையும் எழுப்புகிறார்கள். அறி யாமைதான் காரணம். இன்று கேள்விகளை எழுப்புவோர் தொகை அதிகாரித்துச் செல்கிறது. அவர்கள் தெளிவு பெறுதல் அவசியமாகும்.

எங்கும் நிறைந்த, குணங்குறியற்ற, நாம் ரூபமில்லாத, பரம்பொருளை, அந்த நிலையில் தியானித்து வழிபடுவதற்குப் பரம மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத்தான் இயலும். எம்மைப் போன்ற சிற்றறிவு உடைய பெரும்பான்மையினருக்கு அது இயலாது. எம்க்கு, மனத்தைக் குவித்துத் தியானிக்க உருவப் பொருள் வேண்டும். எனவே தான், ஆலைகளில் விக்கிரக வழி பாட்டையும்; வீடுகளில் சுவாமி அறை களை அமைத்துத் தெய்வப் படங்களை வைத்து வழிபடுதலையும் செய்கின்றோம். எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள், ஆலைகளிலும், சுவாமி அறைகளிலும் வீற்றிருப்பது ஆச்சரியத்திற் குரியதல்ல. அப்பரம்பொருள், தூணிலும் இருக்கும் துரும்பிலும் இருக்கும் என்றால்; விக்கிரகங்களிலும், படங்களிலும் இருக்குந்தானே!

இந்த உலகின் சொந்தக்காரன், இறைவன். நாம் குடியிருக்கும் வீட்டிற்கும் அந்த இறைவனே உரித்துடையவன். அவனுக்கென வீட்டில் ஒரு அறையை ஒதுக்கி, அவன் அங்கு வதிவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது. ஒரு பெரியவர் நமது விட்டிற்கு வந்தால் நாம் என்ன மாதிரி ஒடியாடிப் பணிவிடைகள் செய்து அவரை மகிழ்விக்கிறோம். நல்லதொரு அறையில் சகல வசதிகளுடனும் தங்க வைக்கிறோம். அவருக்கேற்ற மிகச் சிறந்த உணவுகளை யெல்லாம் விதம் விதமாக வழங்குகிறோம். பாராட்டிப் புகழுரையும் பகருகின்றோம். இத்தனையையும் ஒரு மனிதனுக்குச் செய்கிறோம். அவற்றை நாம் ஏன் இறைவனுக்குச் செய்யக்கூடாது. இறைவனுக்கு நாம் எத்தனை கடப்பாடு உடையவர்கள் என்பதை உணர்ந்தால் இவ்வாறான அர்த்தமற்ற கேள்விகளைக் கேட்க மாட்டார்கள்.

வீட்டில் ஓர் அறையை இறைவனுக்கென ஒதுக்கி, புனிதமான அந்த இடத்திலிருந்து, இறைவனைக் காலை மாலை தொழுது, அவன் அருளைப் பெற்று நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக.

திருவாசகம் - திருப்புலம்பல்

உற்றாரை யான் வேண்டேன்; ஊர் வேண்டேன்; பேர் வேண்டேன்;
கற்றாரை யான் வேண்டேன்; கற்பனவும் கீனி அமையும்
குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தா! உன் குரை கழற்கே,
கற்றாவின் மனம் போலக் கரிந்து உருக வேண்டுவனே!

அரனாரிட்டுல் அந்தண அரிவையர்க்கு அரும்பிய ஆர்வம் அளவின்றால்

சி. சண்முகவடிவேல் அவர்கள்

(சென்ற திதி கஞ்சி தொடர்ச்சி...)

சிவபெருமானுடைய ஆங்களுப் பிரகாரம் வலிமை மிக்க பூதர்கள். அனைவரும் பெருமானைப் பெரிதும் போற்றினார்கள். சேனையாகி அவரை அகலாது போற்றினார்கள். கோபங் குறையாத முனிவர்களுடைய யக்ஞத் தீயிலிருந்து வெண்டலை ஒன்று வெளிவந்தது. அது உலகம் யாவும் அழியுமாறு சிரித்த வண்ணம் புறப்பட்டது.

சிரித்து எழுந்த வெண்டலையை முனிவர்கள் எம்பிரான் மீது ஏவிவிட்டார்கள். அக்கணமே அவ்வெண்டலை சிவபெருமானை அண்மியது. முக்கண் மூர்த்தி வெண்டலையால் உலகம் உருக்குலையா வண்ணம் அருள்புரிந்தார். தமது திருக்கரத்தில் வெண்டலையைப் பற்றினார். சௌவானம் போன்ற தமது செஞ்சடையில் சாற்றினார். ‘இனி உன் ஆட்டத்தைக் காட்டு’ என்று செப்பி யருளினார்.

முனிவர்கள் சிவபெருமானைப் பார்த்துப் பார்த்து கலக்கமடைந்தார்கள். தங்கள் தங்களுக்கு வாலாயமான மந்திரங்களைச் செலுத்தினார்கள். அவனை அழித்து விடுங்கள் என்று அபிமந்தி ரித்தார்கள்.

மந்திரங்கள் எல்லாம் ஒரு உடுக்கை யாகிச் செறிந்த புவனங்கள் அனைத்தும் செவிடுற ஒலித்தது.

ஒப்பற்ற உடுக்கையின் ஒலியைக் கேட்டதும் மன்னுலகிலும் விண்ணுலகிலும் உள்ள சராசரங்கள் அனைத்தும் சிவபெருமானுடைய திருவருளினால் இறந்துபடவில்லை. ஆயினும் இடியேறு கேட்ட சர்ப்பக் கூட்டங்கள் போல மயக்கமடைந்தன.

உடுக்கை ஆரவாரத்துடன் சிவபெருமானிடத்தில் வந்தது. சிவபிரான் ஒரு திருக்கரத்தில் உடுக்கையைப் பற்றிக் கொண்டார். தமது செவியிடமாக ஒலித்துக் கொண்டிருப்பாய் என்று சாதுரியமாகச் சாற்றியருளினார். யாவரும் அச்செயல் கண்டு வியப்பெய்தினார்கள். முனிபுங்க வர்கள் இத்திறம் யாவர் செயவல்லார் என்று செயலற்றார்கள்.

அச்செயலினானும் சர்வ சங்கார கருத்தாவாகிய சிவபெருமானுக்கு ஈறு ஏற்படவில்லை என்று முனிவர்கள் முன்னினார்கள் இல்லை. கோபத்தை மேலும் வளர்த்தார்கள். பழைய ஊழியினையின் விளைவினால் தொடர்ந்தும் யாகாக்கினிக்குத் தூபமிட்டார்கள்.

முயலகன் என்பதோரு புதம் வேள்வித் தீயினின்றும் புறப்பட்டது. முனிவர்கள் முயலகனை ஆசீர்வதித்தார்கள். யக்ஞ காரியத்தைக் கைவிட்டார்கள். யாகாக் கினியை அழைத்தார்கள். நமது நிலையை நிர்மலமாக்கிய நிருமலனை அழிப்பாய் என்று கூறி அனுப்பினார்கள். மயக்கநிலை தெளியாத மாமுனிவர்கள் செலுத்தச் சென்றன, சிவபெருமானைக் கிட்டன.

அக்கினிக் கடவுளும் அஞ்சுமாறு வந்த அக்கினியை சிவபெருமான் தமது திருக்கரத்தில் தாங்கிக் கொண்டார். முயலகனைத் தமது திருவழியால் மெல்ல உந்திவிட்டார். திருவருளை நினைந்து போலும் தமது திருவடித் தாமரையை முயலகனுடைய முதுகின் மீது ஊனரினார். அது கண்ட தேவர்கள் துதித்து நின்றார்கள்.

கொடிய முனிவர்கள் நிகழ்ச்சிகளை நெருப்பெழுப் பார்த்தார்கள். “ஐயகோ! சிவன் இன்னும் இறவாது இருக்கின்றானே! நம் செயல் அனைத்தும் செயல் அற்றுப் போயினவே! உலகன் அனைத்தையும் அழிப்பவன் அழிக்”

என்று அளவற்ற சாபங்களை எடுத்து அறைந்தார்கள். இம்மை மறுமை தெரியாமல் மாரிக் காலத்து முகில் மழை நீரைச் சொரிவது போல, அந்தச் சாபங்கள் எல்லாம் சங்கார காலத்தில் சுவாலிக்கின்ற நெருப்பிளிட்ட பஞ்சப் பொதிபோல் சாம்பராய்ப் பறந்தன.

முனிவர்கள் முனிந்த கோபம் வட்டமானது. அதனால் கோபம் தணிந்தார்கள். வலிமை குன்றினார்கள், ஆற்றும் செயற்றார்கள். வாட்டமும் வருத்தமும் உற்றார்கள், நடுக்கம் அடைந்தார்கள்.

அழியாப் பாவழும் பழியும் சமந்தார்கள். புமிக்குப் பொறையானார்கள்.

உய்வில்லாத முனிவருடைய உயர்ச்சி யின்மையை என்னென்பது! அழியாப் பரம்பொருளை அழிப்பதற்கு வேள்வி ஆற்றினார்கள். பற்பலவற்றையும் ஏவி விட்டார்கள். சாபங்கள் சாற்றினார்கள். அதனால் அழிப்பு ஆனதோ? பாவச் செய்கையினால் பழியைப் பூண்டு கொண்டார்கள்.

சிவபெருமான் பாதத்தால் ஊன்றிய முயலகாக்கரன் மெல்ல மெல்லத் தலையைத் தூக்கித் தூக்கி அசைய ஆரம்பித்தான். அவனுடைய அசைப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு அனவரத அருள் ஆட்டத்தை ஆடுவதுபோல் நம்பெருமான் நடித்தரு னினார்.

சிவபெருமான் திருநடனம் இயற்றுத் தோடும் உலகம் நடுங்கத் தொடங்கியது. உயிர்கள் அஞ்சி இரங்கின. யாகத்தைச் செய்து விளை பெருக்கும் வெம்மை யாளர்கள் வெருவி வீழ்ந்தார்கள்.

பெருமானுடைய பெருநடனத்தைப் பிரமாவும் திருமாலும் சேவித்தார்கள். கண்கள் களித்தார்கள். வாயினால் வாழ்த்தினார்கள். நெஞ்சம் நெகிழிந் தார்கள். நெக்கு நெக்கு உருகினார்கள். அருகாக அனைந்தார்கள். இந்திரனும் ஏனைய தேவர்களும் இறைஞ் சுபவர் களைப் போல நிலத்தில் வீழ்ந்தார்கள்.

திருவருளால் திருநடம் இயற்றும் சிவபெருமான் உலகம் அஞ்சவதையும் தேவர்கள் அயல்வதையும் திருவளாங்

கொண்டார். திருநடனச் செயலை நீங்கி நின்றார்.

இந்திரன் முதலாம் இமையோர்கள் அன்பினோடு எழுந்து நின்றார்கள். கைகள் குவித்து வணங்கினார்கள். அரனுக்கு அருகாகச் சென்றார்கள்.

சிவபெருமான் தம்மை மதிக்காத தவமுனிவர்களுக்கு ஞானத்தை நல்கினார். முனிவர்கள் விரைந்து எழுந்தார்கள். 'கொடிய குற்றங்களைச் செய்த எமது பிழைகள் அனைத்தையும் பரம பதியே பொறுத்தருள்க' என்று நடம் நவில் நற்பத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினார்கள் முனிவர்கள்.

பொறுத்தி எம் பிழையை என்று துதிக்கும் முனிவர்களுடைய அறியாமையைச் சிவபெருமான் ஆற்றிக் கொண்டார்.

பக்கவர்களுக்கும் மிக்க திருவருள் புரியும் பரமபிதா அல்லவோ எங்கள் பரம்பொருள்.

"நமது திரு நின்ற செம்மையே செம்மையாகக் கொண்ட வைதிக சைவ நெறியை நாடுங்கள். நன் நெறியில்

ஓமுகுங்கள். கொடிய மற்செய்கையை மறந்து விடுங்கள். மேலாகிய மெய்த தவத்தை மேற்கொள்ளுங்கள்" என்று ஆற்றுப்படுத்தினார் தாருகாவனத்துத் தபோதனர்களை. அம்முனிவர்கள் மீண்டும் ஆங்கமர அருள்பாலித்தார்.

அத்தனாய் ஆருயிராய் நித்தனாய் நின்றருளும் நிமலன் ஆங்கிருந்தும் கைலையங்கிரிக்கு மீண்டருளினார்.

வெள்ளிப் பனிமலையினின்றும் திருமாலும் பிரமாவும் தேவர்கள் அனைவரும் தத்தம் இருப்பிடங்களுக்குச் செல்ல அனுமதி அளித்தார். பொன்னாபரணம் அணிந்த மலைமகளுடன் பண்டு போல் கயிலைமலை காதலித்தார் கண்ணுதற் கடவுள்.

முனிவரை நிறுவி யங்கன் முக்களன் மீண்டு வெள்ளிப் பால் பனிவரை யேகி மாலும் யங்கயத் தவறும் வாளோ ராணவரும் தத்தம் யாலி ஸ்தெந்திட வருளி யம்யாற் புளையிழை யுமயினோடும் பொருந்தி வீற்றிருந்தா என்றே. (126)

திருப்படை எழுச்சி

தொண்ட்ரகாள், தூசி செல்லீர்; பக்தர்காள், கூழப்போகீர்; ஒண்திறல் யோகிகளே, பேர் அணி உந்தர்கள்; திண்திறல் சித்தர்களே, கடைக்கறை செல்மின்கள்; அண்டர் நாடு ஆள்வேங் நாம் அல்லல் படைவராமே.

தமிழ் தந்த சான்றோன்

- திரு. நடேசபிள்ளை

திருமதி. சக்தேவி கந்தையா அவர்கள்

மாண்புமிகு சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் மிகுந்த தீர்க்கதிசனத்துடன் இரு கல்லூரிகளை நிறுவியதின் நோக்கத்தை அவர் கண் ஜோட்டத்திற் பார்க்கின், “ஆங்கிலேயர் கற்கைநெறியின் உன்ன தத்தையும், இந்திய யோகிகளது அறி வியல்களையும், தமிழ் சமஸ்கிருத மொழி களின் இதிகாச இலக்கியப் பாரம் பரியத்தையும் இணைத்த ஒரு முழுமையான கல்விச் செழுமையை எமது நங்கையரும் நம்பியரும் பெறுவதேயாகும்” என்பதாம். நூற்றாண்டு விழாக்கானும் இராமநாதன் கல்லூரி, பொன்விழாக் கொண்டாடி இன்று தமிழ் மக்களது உயர் கல்வி நிலையமாகத் திகழும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி, இவற்றின் கல்விச் செழுமையில் ஊறிய இலட்சோபலட்சம் மாணவர் குழாம் உண்மையில் இவர் கல்வி நேக்கால் முழுமையாகப் பயன்பெற்றார்களா என்பது துல்லியமாகப் புப்படாவிட்டாலும், இலக்கணம் இராம சாமிப்பிள்ளையின் பேரனும், இராமநாத வள்ளலின் மருமகனும், கலைமலிந்த தஞ்சாவூர் மண்ணின் மருமகனுமாகிய திரு. ச. நடேசபிள்ளை அவர்கள் இந்தக் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு பாங்குறு சங்கமம் என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது. சேர் இராமநாதனுக்குப் பின் யாழ் மாவட்டத்தில் நிலவிய ஒரு தகைமை இடைவெளியை நிறுவிய இவர் ஆழ்ந்தமைந்த கொள்கைச் சான்றோன். பயில்தொறும் நூல்நயம் போல பழகு தோறும் தன் அறிவுசால் இயல்புகளால் உள்ளத்தை ஈர்த்து இனிமைச் சுவைதரும் தன்மையாக குழந்தை உள்ளமும் அகழு அகழு ஊறும்

கல்விச் செழுமையும், நயம்பட உரைக்கும் திறனும், பஞ்சகச்சம் தலைப்பாகை சிறு சந்தனப் பொட்டெனத் தமிழே உருவாய், அறிஞரையே வாமனனாக்கும் விஸ்வரூப வித்யா விந்யனாய் எம் காலத்திலேயே வாழ்ந்த, மாபெரும் ஆசான்.

மிகச் சுருக்கமாக இவர் வாழ்க்கையை நோக்கின், தஞ்சையில் பிறந்த இவர், உயர் கல்வியைத் திருச்சி சென் யோசெவ் கல்லூரியில் பெற்று, சட்டக் கல்லூரியில் பி.எஸ். பட்டம் பெற்று தஞ்சையில் சிறிது காலம் வழக்கறிஞராகக் கடமையாற்றினார். 1925ம் ஆண்டு இராமநாத வள்ளலின் அழைப்பை ஏற்று இலங்கை வந்து பரமேஸ்வரக் கல்லூரி ஆசிரியராய்ப் பின் அதிபராய், இராமநாதவள்ளலின் மகள் சிவகாமசுந்தரியை மணந்து, 1931ம் ஆண்டு காங்கேசன்துறைப் பிரதிநிதியாக அரசியலில் பிரவேசித்து, மந்திரியாய், செனேந்றராய் இலங்கை வரலாற்றுடன் தன்னை முழுமையாகப் பிணைத்துக் கொண்டார். இவருடைய வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி இராமநாதன் கல்லூரியை மருவியமைந்த இவர்கள் வீட்டில் கழிந்த தால் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் இவர் கருத்துான்றி நின்றனரெனினும் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு எந்த ஒரு பிரச்சி கணக்கும் இவர் இடம் கொடுத்தில்லை. தம் முடைய மானசீக உந்துதல்களின் வடிவமைப்பாக இராமநாதன் கல்லூரிக் கீத்தை நயம்பட யாத்தன் மூலம் தாம் எத்தகைய ஒரு நோக்கத்தைத் தேக்கி நிற்கிறார் என்பதை நுண்மையாகப்

புலப்படுத்தியுள்ளனர். இவர் யாத்தகல்லூரிக் கீத்தை எந்த ஒரு நல்ல நிகழ்விலும் திறமையாக மாணவர் அபிநியத்து ஆடுவதைப் பார்த்துக் குழந்தையாய்ப் பூரித்து ஆனந்திப்பார். திருமதி. செல்லம்மாபிள்ளை அவர்கள் கல்லூரியின் நிர்வாகப் பொறுப்பையேற்ற காலத்தில் இவர் தாம் விழைந்து நின்ற பல மினிர்வுகளை அவரை ஊடகமாகக் கொண்டு நிறைவேற்றிக் கொண்டார் எனலாம். பாரதத் துணைக்கண்டத்தில் இராதாகிருஷ்ணனும் நேருஜியும் புரிந்துணர்வுடன் செயற்பட்ட ஒரு தன்மையில் மனிதநேய விழுமியங்கள் அன்று ஊதுபத்தியின் நறும்புகையென கல்லூரியைச் சூழ்ந்து மனம் பரப்பி நின்றது. இதனால் அன்று கலைகள் மலிந்தன, பல நாடகங்கள் அரங்கேற்றின. வேஷ்கல்பியரும் கம்பரும் ஒரே மேடையை அலங்கரித்தனர். வீணையின் நாதமும், இசையின் சுருதியும் கைகோர்த்து நடைபயின்றன. சதங்கையின் ஒவியுடன் மாணவர் நகையொலி போட்டியிட்டது. அவர் காலத்தில் கல்லூரிக்கு வருகை தந்த பெரியார்கள் தான் எத்தனை பேர். இசை மேதைகள், நாட்டிய மேதைகள், அறிவியல் ஆசான்கள், நாடக வல்லுநர், யாரைத்தான் நாம் காணவில்லை? இவர்களைத் தம் இல்லத்தில் அன்புடன் உபசாரித்துப் பெருமையுடன் கல்லூரிக்கு அழைத்துவந்து தாமே நிகழ்வுகளுக்குத் தலைமை தாங்கி, அறிவுரை இயம்பி, அமைதியாக மகிழும் இவர் சான்றாண்மை தான் எத்துணை மேன்மையானது.

இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் யாழ் மாவட்டத்தில் எந்த ஒரு பெருவிழாவானாலும் இவர் தலைமை தாங்காவிடில் அது சோபிதமற்றுச் சப்பென்று போய்

விடும். பொருத்தமான முறையில் மிகுந்த சாணக்கியத்துடன் இவர் உரைகள் அமையும். இராமநாதன் கல்லூரியின் பொன்விழா வண்டின் குழாமென மொய்த்த மக்கட் கூட்டம் மண்டபத்தை நிறைத்து, வெளியில் பரந்து மிகுந்த சந்தோஷ கத்துடன் கலை நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றி யிருக்கும் பொழுது சோவெனப் பிடித்துக் கொண்டது ஒரு பெருமழு. புயலும் சுழன்று வீச் மக்கள் செய்வது அறியாது தீக்குமுக்காடி ரீங்கரித்துச் சிதம், எழுந்தார் நடேசனார். தம் ஆற்றெழுக்குப் போன்ற அமைதியான நடையில் “இருந்தபடி இருங்கள், விடுங்கள் வெகுவியை” என நயம்பட, திரும்பத் திரும்பக் கூறினார். அமைதி உள்ளத்திலிருந்தால், புறத் தாக்கங்களை நாம் வெல்லமுடியும் என்பதை அவர் அமைதித் தோற்றும் தெற்றெனப் புலப்படுத்தியது. சான்றாண்மை எத்தகைய கன பரிமாண முடையது என்பதை அன்று அங்கு பலரும் திருஷ்டாந்தமாகக் காண முடிந்தது.

ஆனால்ட் ரோயன்பி Arnod Toynbee என்ற வரலாற்று மேதை யாழ்ப் பாணத்துக்கு வருகை தந்து பல்லாயிரக் கணக்கில் கூடியிருந்த அறிஞருக்குச் சிறந்த, காத்திரமான ஒரு பேருரை நிகழ்த்தினார். திரண்டிருந்த மக்களோ அவர் கூறுவதைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்க, தலைமை தாங்கிய நடேசனார் எழுந்தார். அவர் கூறிய முழு விடயத்தையும் மிகத் தொடர்பாக இலகு ஆங்கிலத்தில் தெளி வாகச் சுருங்கக் கூறி மக்கள் இடரை நீக்க அவர் களும் கூறப்பட்ட விடயத்தைத் தெளிந்து மகிழ்ந்தனர். அறிஞர் பெரியார் கனக நாயகமவர்கள் நடேசனார் கைகளைப்

பிழித்துக் கொண்டு “யாழ்ப்பாணத்தின் மானத்தைக் காத்தீர்கள்” எனக் கூறிச் சிரித்தார்கள்.

இந்தச் சான்றோனுள் உலகியல் அறியாமையும் அழகுற ஒன்றிக்கொண்டு இவர் ஆளுமைக்கு அழகு சேர்த்தது. இவரைக் காண இவர் இல்லத்துக்குச் சென்றிருந்தோம். (1961) பல்வேறு விடயங்கள் பேசப்பட்டன. சிறப்பாக, திறனாய்வு Criticism அதன் தாக்கங்கள் பற்றி அவர் தம் கருத்தை உணர்ச்சியுடன் கூறிக்கொண்டிருந்தார். என் கணவரோ அவரைச்சற்றி ஓட்டிலிருந்து நூலில் மிக லாவகமாக இறங்கிக் கொண்டி ருந்த புஷ்டியான கறுத்த கம்பளி மயிர்க் கொட்டிகளை வைத்தகண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எங்கே ஓட்டிக்கொண்டு சொறியுமோ என்ற கவலை. நடேசனோ சிறிது கூட அவற்றைச் சட்டை செய்யவில்லை. சந்தோஷமாக உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். விடை பெற்று வரும் பொழுது என் கணவர், “மயிர்க் கொட்டிகள் அதிகம் இருக்கிறாப் போல் தெரிகிறது, பட்டால் சொறியும்” என்றார் நயமாக. நடேசனோ மிக ஆச்சியித்துடன் “அப்படியா மயிர்க்கொட்டி சொறியுமா? உண்மையா?” என்று குழந்தையாய் வியந்தது இன்று போல் இருக்கின்றது. அடைமழை பிழித்துக் கொண்டால் ஒழுகும் வீட்டிற்குள் குடைபிழித்துக் கொண்டு சந்தோஷமாக இருக்க உங்கள் யாராலாவது முடியுமா? நடேசனுக்கு இது மிகவும் பிழிக்கும். ஒரு கையில் குடையைப் பிழித்துக் கொண்டு மற்றக் கையில் பேனை பிழித்து “சுகுந்தலை வென்பாவை” விட்ட இடத்திலிருந்து எழுதி மகிழ்வார். மாணவர் பிராயத்தில்

யன்ன லூடாக இந்தக் காட்சியைப் பார்த்து எப்படியெல்லாம் மனம்விட்டுச் சிரித்தி ருக்கிறோம்.

சட்டசபை, பாராளுமன்றம் இவற்றை இவர் அலங்கரித்த காலப்பகுதியில் இவர் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளை விரிக்கா விடினும் பலர் அதிகம் அறிந்திராத இரு விடயங்களைக் கூறுத்தான் வேண்டும். தமிழகு இருந்து வந்த சம அந்தஸ்து நிலையை நீக்கும் ஒரு பிரேரணையை ஜ.தே.கட்சி தனது ஆண்டுக் கூட்டத்தில் கொண்டுவரும் முயற்சியைக் கைவிடும்படி கட்சியின் தொடக்கால அங்கத்தவராகிய இவர் மிக நயமாக வேண்டிக் கொண்டார். ஏற்கப்பாத நிலையில் 20-1-56இல் தாம் வகித்து வந்த மந்திரிப் பதவியைத் துறந்ததுடன் தமிழ் மக்களுக்கு மிக உருக்க மான வேண்டுகோளையும் விடுத்தார். அதன் ஒரு பகுதி இன்றும் நோக்கற்பாலது.

“If there is to be an imposition of a language on us against our will resist we must and resist we will carry on the struggle on the best approved lines of moral resistance. I don't believe in violence. I do not believe in uttering or mouthing slogans which might simply rouse the passion of the people”

சரியான சிந்தனை முதிர்வால் குறிப்பிட்ட ஒரு நிகழ்வை அது எதிர்மறை விளைவுடையதானதால், எதிர்த்துத் தம் பதவியைத் துறந்ததன் மூலம், பட்டம் பதவி என்ற உலகியல் உயர்வுகளுக்கு அப்பால் தம்மை நிறுத்திக் கொண்ட பெருமை இவருக்கு உண்டு. சிறந்த

சித்தாந்த வித்தகர் தாம் என்பதை இந்த ஒரு நிலைப்பாட்டில் அவர் எனக்குப் புலப்படுத்துகிறார்.

இவருடைய இடையறாத முயற்சி யாலேதான் யாழ்ப்பாணப் பக்கலைக் கழகம் உருப்பெற்றது. இவரது காலத்தில் இல்லாவிட்டாலும் இவர் மறைவிற்குப் பின் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க இவர் கனவை நினைவாக்கினார்கள். ஒரு ஜீவித கால ஜ.தே.கட்சி அங்கத்தவர் அதன் எதிர்க்கட்சித் தலைவியின் மதிப்பைப் பெற்றார் என்றால் ஒரு மனித ஆத்மபலம் எத்துணைக் காத்திரமானது என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தூர இருந்து இவர் சிறப்பியல்புகளை இரசித்து மகிழ்ந்த எங்கட்கு 1941 - 51ம் ஆண்டுகளில் கலைமாணி சிறப்பு தமிழ் இலண்டன் பரீட்சைக்கு எம்மைப் பரிவுடன் பயிற்றுவித்த ஆசிரிய குழாத்தில் “இவனொருவன்” எனத் தெற்றெனத் துலங்கும் நடேசனாய் நல்லாசானாய் வந்தமை தனிப்பெரும் பேறு. இவரை நன்றாக அறிந்து கொள்ளவும் வாய்ப் பளித்தது. அப்பெபா எவ்வளவு தூரம் இவர் உள்ளாம் தேனிலூரிய பலாச்சளையென தமிழிலேயே ஊறித் தித்தித்தது.

சிலப்பதிகாரம், புறநானாறு, இலக்கிய வரலாறு, இலக்கணம் திறனாய்வு என எந்தத் துறையில் தான் இவருக்குப் புலமை இல்லை? இவரைத் தடுமாற வைத்த ஒரு சொல்லோ, பொருளோ தமிழில் இல்லையென்னாம். புதுப்புது விளக்கங்களை இவர் நயந்து சுவைத்துக் கூறும் பொழுது மெய் சிலிர்க்கும். இவர் உணர்வுகள் எம்மையும் தழுவிக்

கொள்ளும். வம்பர் – புதியவர், சிறியகள், பெரியகள் – ஒளவையார் சுவைத்து மகிழ்ந்த சிறியகள் பூக்களில் வண்டு களால் சேகரிக்கப்பட்ட இனிய தேன், பெரியகள் குகையில் சேகரிக்கப்படும். காட்டுத்தேன் – இந்த விளக்கத்தைக் கோடைக்கானலில் ஒரு குறவன் தற்செயலாகக் கூறிய பெரியகள் வேணுமா? சிறிய கள் வேணுமா? என்ற கேள்வியில் இருந்து ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டனர். ஒரு புதிய பொருளைக் கூறும் பொழுது அவர் உள்ளாந்தான் எவ்வளவு ஒரு குழந்தையாய்ப் பூரிக்கிறது. குறிஞ்சி மலர் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை பூக்கும். இம்மலர் களைப் பார்ப்பதற்காகவே ஒரு விடு முறைக்குக் கோடைக்கானலில் மலைப் பாங்கான இடத்திற்குச் சென்று காத்திருந்து பார்த்து புளங்காகிதமடைந்து பின் எம்முடன் தம் அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு அவர் மாணவியராகிய நாம் ஜவரும் தம்முடன் இந்நிகழ்வை நயந்து சுவைக்கக் கூடியவர்களாய் அமைந்தமை குறித்து சந்தோஷித்தார்கள். இத்தகைய ஒரு அறிவுப்புடம் செய்த நெஞ்சத்தைப் பார்ப்பது அரிது.

இவர் உள்ளாம் முழுவதையும் நிறைத்து விஸ்வரூப கற்பனையாகப் பரந்த ஒரு விடயம் இராமநாதன் கல்லூரி ஒரு சங்கீத மஹாலாகத் திகழுவேண்டுமென்பதாம். அடிக்கடி மாணவர் எம் ஜவருக்கும் இதை அவர் விரித்துக் கூறுவர். “எல்லா அறை களிலிருந்தும் இசையொலி எந் நேரமும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்”. அவர் உள்ளிய உயர்வு அவர் காலத்திற்குப் பின் நிறைவேறியது. ஏனெனில் உள்ளிய உள்ளாம் அவ்வளவு உயர்ந்தது.

ஈழத்தையும், இந்திய துணைக் கண்டத்தையும் இணைத்த சேது இவர், தமிழ்நாட்டில் பெருமதிப்புக்குரியவராக கெளரவிக்கப்பட்டார். இவர் இயற்றிய “சகுந்தலை வென்பா” அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரங்கேறியது.

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம், சிதம்பரத்தில் நடந்த சைவசித்தாந்த சமாஜம் இவற் றிற்குத் தலைவராய் அமர்ந்து இவர் ஆற்றிய உரைகள் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றன. ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழி மூன்றிலும் பெரும் புலமையுடையவர். கலைக் களஞ்சியத்தில் பல ஆய்வுகள் இவரால் தரப்பட்டன. தர்மபுர ஆதீனமும் திருப்பனந்தாள் ஆதீனமும் இவருடைய சமயப் பணியைக் கெளரவித்தன. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தை அளித்துக் கெளரவித்தது.

1951ல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த விழாவின் சிறப்பு பெரும்பாலும் இவர் செயற்பட்டால் இவர் புலமையுணர்ந்து மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் சிறப்புச் சொற்பொழிவு ஆற்ற அழைத்துப் பக்கத்துப் பக்கம் வெவ்வேறு வண்ணம் காலும், கைதேர்ந்த கலைஞரால் நன்றாகப் பட்டை தீட்டப்பட்ட ஒரு மனித மாணிக்கம் நடேசபிள்ளையவர்கள். இவர் அறிவைச் சுலைத்தவர் சிலர், அன்பைப் பகிர்ந்தவர் சிலர். இறை உணர்வை மதித்தவர் சிலர். துரோகியெனத் தூற்றினர் சிலர். எல்லா நிலைகளையும் அன்புடன் அமைதியாய்ப் புன்சிரிப்புடன் சமமாக ஏற்று மினிர்ந்த இந்தக் கொகினூர் வைரத்தின் எல்லையில்லா மதிப்புணர்ந்து உள்ளத்திற்பூட்டி அழகு பார்க்கும் அன்பர் பலர் இன்றும் உளர்.

திருவாசகம் - யாத்திரைப் பத்து

புகவே வேண்டாம் புலன்களில் நீர்;

புயங்கப் பெருமான் பூங் கழல்கள்

மிகவே நினைமின்; மிக்க எல்லாம்

வேண்டா; போக விடுமின்கள்;

நகவே, ஞாலத்து உள் புகுந்து,

நாயே அனைய நமை ஆண்ட

தகவே உடையான் தனைச் சாரத்

தளராது இருப்பார் தாம் தாமே.

மார்கழித் திருவாதிரை சொல்லும் தத்துவம்

திரு. என். ஆர். மகேந்திரன் அவர்கள்
திருக்காணமலை

கடவுள் என்ற தன்மைக்கேற்ப விரிந்த வெளியின் சகல பொருட்களின் இயங்கு இயங்கா சக்தி மார்கழித் திருவாதிரை பேசும் அம்பலத்திறைவன் ஒருவனே.

அம்பலம் என்பது ஏகப்பரவளி. அதற்குள் பிரபஞ்சம் அண்டத்திற்குள் அண்டம், அணுவக்குள் துகள்கள் இன்னும் பல்வேறு அசையும், அசையாப் பொருட்களும், பஞ்சபூதங்களும் அடங்கும். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபட நடத்தும் ஓர் சக்தி உண்டு.

அதைத்தான் மூலவர் மார்கழித்திருவாதிரை பேசும் அம்பலத்திறைவன் என்றும் ஒரே கடவுள் என்றும் கைவத்தமிழ் நெறி உகரிக்கும் சகல ஆத்மாக்களுக்கும் காட்டுகின்றது. கட்டுப்பனுக்குத் தெரிய வில்லை என்பதற்காக கடவுள் இல்லை என்று கூற முடியாது. இங்கே இன் ணொன்றைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் கடவுள் தன் சாயலிலே மனிதனைப் படைத்தார் என்று பைபிள் கூறுகின்றது.

பைபிள் கூறும் அந்த சாயல் அம்பலத்திறைவனுக்குள் பார்க்கமுடியும். கடவுள் இல்லையென்று கூறுபவர்கள் கூட ஒரு சக்தி உண்டு என்பதை ஒப்புக்கொண்டு அது இயற்கையென்று கூறுகின்றனர். அது சாதாரண இயற்கையல்ல மேலான (Supernatural) இயற்கை அங்கே மனிதனைவிட மேலான சக்தியாக அது விளங்குகின்றது என்பதை உணர்வுபூர்வ மாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

சமயங்கள் எல்லாம் ஒரே சக்தியாக கடவுளைப் போற்றுகின்றது. நாமங்கள், ரூபங்கள், வழிகள் பலவானாலும் எல்லாம் ஒரே சக்தியில் இருந்து வந்தவையே ஆகும். கடவுள் இல்லை என்று கூறுவதைப் பார்க்கிலும் கடவுள் உண்டு என்று செயற்படுவது பலவிதமான ஆபத்துக்களில் இருந்து விடுபடுவதுடன் நற்காரியங்களை ஆற்றவும் உள வியல் ரீதியிலும் ஊழ்வினைப் பயன்களில் இருந்து விடுதலைப் பெறவும் துணை செய்யும்.

இதெல்லாம் யார் கண்டார்கள்? விஞ்ஞானக் கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டும் என்று பகுத்தறிவுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவோரும் கொடிய வியாதியால் துண்பப்படும்போது கடவுளே! என்று கதறி அழும் போதுதான் உண்மை விளங்கும். என்னதான் விஞ்ஞானம் என்றாலும் எல்லாம் ஆன்மீகத்தில் இருந்து வந்தவை களே. ஆன்மீகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதி களே பிரபஞ்சத்தின் சகல துறைகளும்.

மார்கழித் திருவாதிரையென்று உலகெங்கும் உள்ள சிவாலயங்களில் அம்பலத்திறைவன் சிறப்பு எடுத்துப் பேசுவதுடன் பெருவிழா எடுத்தப் போற்றப்படுகின்றது. சிவன் ஆலயங்களில் மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முதல் நாள் இரவு பெருமானுக்கு ஆரத்தி, அபிஷேகம் நடைபெற்று பத்தாம் நாளான திருவாதிரை அன்று காலை அம்பலத்திறைவனின் திருநடனக் காட்சியைக் கண்டுகளிக்க ஏராளமான மக்கள் உகரில் உள்ள சகல சிவன் ஆலயங்களிலும் கூடுவர்.

தில்லைச் சிதம்பரத்தில் மார்கழித் திருவாதிரயன்று காலை பெரு மானுக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெற்றதும் பொன்னம் பலத்தில் இருந்து ஆயிரம் கால் மண்டபத்தின் திருச்சிற்றம் பலத்திற்கு திருநடனம் புரிந்து வரும்காட்சி கண்கொள்ளாதது. இக் காட்சியைக் கண்டு அம்பலத் திரைவனின் திருவருளைப் பெறு வதற்காக உலகின் நாலா பக்கங்களில் இருந்தும் அடியார்கள் சிதம்பரம் செல்வர்.

என்னதான் இணையம் (Internet) விண்வெளியுகம் என்று கூறினாலும் அன்றைய ஆன்மீக ஞானிகள் இருந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டு சாதித்த சாதனைகள் இன்றும் பிரமிப்படையச் செய்கின்றன. அன்று அவர்கள் சாதித்த சாதனைகளில் பல இன்றைய விஞ்ஞான யுகத்தில் (SCIENTIFIC YUGA) இன்றும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இதற்கு உதாரணமாக தண்ணீர் ஆயுதத்தை (Water Weapon) குறிப்பிடலாம்.

அம்பலத்திரைவனின் வழிவத்தைப் பாருங்கள். அதற்குள் இப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அத்தனையும் அடக்கம். அது மட்டுமல்லாது ஊனக் கண்ணுக்குத் தெரியாத பலவிடயங்கள் ஞானக் கண் கொண்டு பார்க்க மனத்தை ஒரு நிலைப் படுத்திய ஞானிகளுக்குத் தெரியும். ஞானிகள் அன்று கண்டறிந்தவை களைத்தான் இன்று நாம் புத்தகங்கள் வாயிலாகப் படிக்கின்றோம்.

திருவண்ணாமலையில் இக்காலத்தில் தங்கியிருந்து மாணிக்கவாசர் சுவாமிகள் இக்காட்சியைக் கண்டு திருவெம்பாவை,

திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடினார். இதைத் தான் இன்று சிவனாடியார்கள் அதிகாலை வைக்கறைப் பொழுதில் பாடி ஏனைய மக்களையும் துயில் எழுச் செய்து ஆலயங்களுக்குச் செல்ல அழைக்கின்றனர்.

மார்கழி மாதம் சிவனுக்குரிய திருவாதிரை நட்சத்திரத்தைக் கொண்ட முன் பத்து நாட்களும் நாடு நகரங்கள் தோறும் பீடை கழிப்பதற்காக சிவபுராணம், திருவெம்பாவை, திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடிச் செல்வதுடன் சைவ ஆலயங்கள் தோறும் பக்தர்கள் வழிபடுவதைக் காணலாம்.

இந்தப் பத்து நாட்களும் திருவிளையாடல் கூறப்பட்ட சிவபெருமானின் 64 திருவிளையாடல்களில் சில வற்றை சிவன் கோயில்களில் அடியார்கள் செய்து காட்டுவார். திருவாதிரை அன்று பெருமானுக்கு களி நிவேதித்து பின்பு அடியார்களுக்கு வழங்குவார்.

விண்ணுலகில் இருந்து மண்ணுலகிற்குத் தொழிலாளியாக வந்து பிட்டுக்காக மண் சுமந்த கடவுளான சிவபெருமான். விறகுவெட்டியாக வந்து ஆன்மாக்களுக்கு திருவருள் செய்தவன் நிகரற்ற அருளாளனும் அன்படையோனுமாகிய சிவன். இன்று சோசலிச், முற்போக்குப் பேசுபவர்கள் இவற்றை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

விரிந்த ஏக வெளியில் அம்பலத்திரைவன் நெருப்புச் சுடராய் நின்று தெரிந்தும் தெரியாததுமாய் பஞ்சகிருத்திய திருநடனத்தைப் புரிகின்றான் என்றால் எல்லா உலகமும் ஆத்மாக்களும் உயியும் பொருட்டேயாகும். சக்தியும்

சிவனுமாய் ஒன்றாய் இருக்கும் அவளிடம் குளிர்ச்சியான அம்பாளின் மூலம் எமது வேண்டுதலை நெருப்பான கடவுளிடம் வேண்ட முடியும்.

மனித சக்தி மக்துதானதுதான். ஆனால் அந்த மனித சக்தியை இயக்குவது கூட ஓர் அப்பாற்பட்ட சக்திதான் என்பதை வரலாறுகள் உணர்த்துகின்றன. கடவுளில்லை என்று வாழ்வதைக் காட்டிலும், கடவுள் உண்டு என்று வாழ்வதால் உள்ளத்திலும் உடலிலும் ஒரு உந்து சக்தியும் உற்சாகமும் புதுத்தெதம்பும் பிறப்பதை உள்ளார்ந்த உணர்வுடைய வமாக அறியலாம். இது அனுபவக் கல்வியில் கண்ட உண்மை.

திருவண்டப் பகுதியில் அண்டப் பகுதியின் பிறப்பு நுண்ணுவின் உள் இயக்கம். பேரூழிகளின் நீக்கமும் நிலைப்பும் கூக்கும், தூல இயக்கங்கள் யாவும் அம்பலத்திறைவனின் செயலே என விஞ்ஞானிகளை வென்ற மெஞ்ஞானி

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவாசகம் விளம்புகிறது.

கடவுள் என்றால் எல்லாம் வல்லவர். அத்தகைய தகுதி கொண்ட வடிவம் தான் அம்பலத்திறைவன். அம்பலம் என்ற விரிந்த ஏக வெளியில் அந்தரத்தில் நின்று பஞ்சகிருத்தியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதால்தான் எல்லாம் இயங்கு இயங்கா நிலைகள் தொடரக் காரணமாய் அமைந்துள்ளது.

மார்கழித் திருவாதிரையின் மகிழை பேசும் அம்பலத்திறைவனின் பஞ்சகிருத்திய திருநடனத் தோற்றுத்தைக் கண்டு மெய்மறந்த மெஞ்ஞானிகளும், விஞ்ஞானிகளும் ஏராளம். நாவுக்கர சரைக் கூட அவரது தோற்றும் “என்று வந்தாய்” என்று கேட்பது போல கேள்வி ஞானச் செல்வத்தை ஏற்படுத்தியதாம். இதிலிருந்து கேள்வியில் இருந்து பல பாடங்களைப் படிக்கலாம் என்பதற்கு இறைவனின் திருநடனத் தோற்றும் இயம்புகிறது.

விநாயகரின் ஜந்து கரங்கள்

அங்குசம்	- அழித்தல்
பாசம்	- படைத்தல்
மோதகம்	- அருளல்
எழுத்தாணி	- காத்தல்
தும்பிக்கை	- மறைத்தல்

பண்டிதமணியின் திருவெம்பாலை உரைத்திறன்

முனைவர் சி. சேதுராமன் அவர்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழிலக்கிய வரலாற்றை வளப்படுத்திய பெருமக்களுள் பண்டிதமணி மு. கதிரேசனார் குறிப்பிடத்தக்கவர். வடமொழியும், தமிழும் வல்ல இவர் திருவாசகத்தின் திருச்சதகம், நீத்தல் விண்ணப்பம், திருவெம்பாலை அகிய மூன்று பகுதிகளுக்கு மட்டும் உரை இயற்றியுள்ளார். பண்டிதமணியாரின் இவ்வரை 'கதிர்மணி விளக்கம்' என்று வழங்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டிதமணியாரின் உரை உள்ளுணர் விலிருந்து பிறந்து அனுபவத்தை வெளிப் படுத்துகின்றது என்பது அறிஞர் பண்டிதமணியின் திருவெம்பாலை உரை நய முடையதாகவும் அவரது மதிநுட்பத்தினை விளக்குவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

பண்டிதமணியின் உரை, கருத்துரை, விளக்கவரை என்ற மூன்று நிலைகளில் அமைந்திலங்குகிறது. "ஒவ்வொரு திருப்பாட்டிற்கும் கருத்துரைத்தல், கண்ணழித்தல், பொழிப்புத்திரட்டல், அகலங்கூறல் என்னும்நான்கு வகையாகக் கொண்டு உரை விளக்கம் செய்யப்படும். அவற்றுள் கருத்துரைத்தலாவது, திருப்பாட்டடை அடுத்து அதன் திரண்ட கருத்தையும் முன்னைத் திருப்பாட்டோடு உள்ள இயைபையும் சுருக்கிக் கூறுதலாகும். கண்ணழித்தல் என்பது பதப்பொருள் சொல்லுதல், பொழிப்புத் திரட்டலைவிட்டு அவற்றிற்குச் சொல்லிய பொருள்களைத் திரட்டிக் காட்டுதல். இவ்விரண்டு வகையும் பதப்பொருள் கூறுமுகமாக அமையும். ஆதலின் விரிவங்கிப் பொழிப்புத்

திரட்டலைத் தனியே கூறினோம் அல்லேம். அகலங்கூறலாவது, திருப்பாட்டின் பொருளைத் தூய்மை செய்தற்கு வினாவிடை உள்ளுறுத்தும், ஆற்றன் முதலியவற்றாலும் குறிப்பாலும் சொற்களின் அமைந்து கிடக்கும் பொருள் நயங்களை விளக்கியும், இன்றியமையாத இடங்களில் மேற்கோள் காட்டியும் விளக்கிக் கூறுதலாகும். இம் மூன்றும் முறையே கருத்துரை, பதவரை, விளக்கவுரை என உரிய இடங்களில் எடுத்தாளப்படும்" எனப் பண்டிதமணிதிருச்சதகத்திற்கு எழுதிய உரைத்தொடக்கத்தில் தம் உரை நெறியைக் குறித்து விளக்கி உள்ளார்.

இவ்வரை முறையினையே அவர்தாம் எழுதிய கதிர்மணி விளக்கப் பேருரை களிலும் கையாண்டுள்ளார். கருத்துரை பாட்டைத் தெளிவுபடுத்து கின்றது. பதவரை சொல்லின் பொருளை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. விளக்கவரை சொல்லின் நயத்தை யும், பொருளின் நுட்பத்தையும் விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

முன்னைத் திருப்பாட்டில் இறைவனது அருமையில் எளிய அழகிலே மொழியாற் பாராட்டுதற்குரிய எளிமையைப் பெண்மக்கள் மொழி மூலம் புலப்பட அருளிச் செய்த அடிகள், இத்திருப்பாட்டில் நெஞ்சத்தால் நினைந்து உருகுதலாகிய எளிமையை அவ்வாறே அருளிச் செய்கின்றார்" என்பது பண்டிதமணி திருவெம்பாலையின் நான்காம் பாடவுக்கு எழுதியுள்ள கருத்துரையாகும். இதில்

அவர் பாடலின் திரண்ட கருத்தினையும் முன்னெப் பாடலோடு இப்பாடலுக்கு உள்ள இயைபினையும் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார்.

பாடல்களுக்கு உரை எழுதும்போது பண்டிதமணி சில சொற்களுக்குக் கூறுகின்ற பொருள் விளக்கம் சிறப்புற அமைந்து அவருடைய உரைத்திறனை நன்கு வெளிப் படுத்துகின்றது. இதனை, “திருவென்பது தெய்வத்தன்மையென்னும் பொருளுடைய மங்கல அடைமொழியாகும்”.

“புராநதல் - விழிப்புண்டாதற்குத் தொடங்கும் முதற்செயல், அஃது ஈண்டு இகைக்கணச் சொல்லாக நின்று எழுதலைக் குறிக்கும்” என்ற பகுதிகள் விளக்குவதாய் அமைந்துள்ளன.

சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும்போது தம் கருத்துக்கு அரணாகப் பண்டைய உரையாசிரியரின் குறிப்பையோ, இகைக்கியச் சான்றையோ எடுத்துக் காட்டுவது பண்டிதமணியின் உரை உத்தியாகும்.

“தோழம் பேரெண். ‘ஓரு தோழந் தேவர் விண்ணிற் பொலி’ (திருஞான. தேவ. 1-74-7) என்பது தமிழ் மறை” என்று திருவெவம்பாவை உரையின் இடையே வரும் பகுதி இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பண்டிதமணியின் திருவெவம்பாவை உரை அவரது பரந்துவிட்ட தமிழிலக்கண இகைக்கிய சமய நூலறிவைத் தெளிவுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. பண்டிதமணி தமக்கு முன் வாழ்ந்த நூலாசிரியர்களைப் ‘பெரியோர்’ என மதிப்போடு சுட்டுகின்றார், அவர்களது நூல்களைத்

‘தமிழ்மறை’ என்றும், ‘சிவநெறிப் பனுவல்’ என்றும் ஆர்வத்தோடு குறிப்பிடுகின்றார். அவர்களது கருத்துக்களை, ‘அருளுரை’ என்றும், ‘பொருளுரை’ என்றும், திருவாக்கு என்றும் கூறுகின்றார்.

திருமூலர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சேக்கிமூர், சிவஞான முனிவர், தாயுமானவர், இராமலிங்க அடிகள், நம்பியாண்டார் நம்பி, பரஞ்சோதியார், குமரகுருபர் அகிய சிவநெறிச் செல்வர்களின் பாடல்களைப் பண்டிதமணி தம் திருவெவம்பாவை உரையுள் பல இடங்களில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தை அவர் 12 இடங்களில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

சைவ சாத்திரங்களுள் மெய்கண்டார் இயற்றிய சிவஞானபோதத்தை 5 இடங்களிலும், அருணந்திச் சிவாச்சாரியார் இயற்றிய சிவஞானசித்தியாரை 10 இடங்களிலும் பண்டிதமணி மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். சிவஞான மாபாடியத்திலி ருந்தும் அவர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

பண்டைத்தமிழ் இகைகண நூலான தொல்காப்பியத்திலிருந்தும், திருமருகாற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை, திருக்குறள், நான்மணிக்கடிகை, சிலப்பதிகாரம், நெடுதும் ஆகிய நூல்களிலிருந்தும் பண்டிதமணி பொருந்திய மேற்கோள்கள் பலவற்றை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவர் திருக்குறளை எட்டு இடங்களில் மேற்கோள் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பண்டைய உரையாசிரியர்கள் பால் பெருமதிப்புக் கொண்டவர் பண்டிதமணி. அவர்தம் திருவெவம்பாவை உரையின்

இடையிடையே அரும்பத உரையாசி ரியர், சிவஞானமுனிவர், நச்சினார்க் கினியர், சேனாவரையர், பரிமேலமூகர் ஆகிய உரையாசிரியர்களின் கருத்துக்களை மேற்கோள் காட்டியிருப்பதனால் இதனை நன்கு உணர்லாம். பரிமேலமூகர் உரையைப் பண்டிதமணி மூன்று இடங்களில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

திருவாசகத்தின் பிற பகுதிகளில் இருந்து பதினான்கு இடங்களில் இருந்தும் திருக்கோவையாரிலிருந்தும் பண்டிதமணி மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். “பக்தி வரையிற் படுவோன்”. ‘அருமையில் எளிய அழகு’ அவனருளே கண்ணாகக் காணில்லால்’ போன்ற திருவாசகத் தொடர்களை அவரது உரையில் பரக்கக் காணலாம்.

“தமிழும் வடமொழியும் கற்றவர்களில் முதன் முதல் பெரும் பேராசிரியர் (மகாமகோபாத்தியாயர்) என்னும் பட்டம் பெற்றவர் பண்டிதமணியே” என்பார்கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை.

பண்டிதமணியின் வடமொழிப் புலமையைக் காட்டும் சான்றுகள் பல திருவெம்பாவையில் காணப்படுகின்றன. அவர் திருவெம்பாவையின் தொடக்கத் திருப்பாட்டுக்கு எழுதிய விளக்க உரையில், அருட்பெருஞ்சோதியாக விளங்கும் இறையியல்பைக் குறித்துச் சிவானந்த கலரி என்னும் வடமொழி நூலில் சங்கராசாரியசுவாமிகள் கூறிய ஒரு சுலோகக் கருத்தினை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

“பசுபதியாகிய இறைவ! தாமரை நாயகனாகிய ஒரு சூரியன் விண்மன்

முழுதும் நிறைந்த பெரிய இருட் குழுவை யோட்டிக் காண்பார் கண்களுக்கும் புலனாகின்றான் நீ கோடி சூரியவொளி யுடையவனாக இருந்தும், கண்களுக்கும் புலனாகாமயோடு சிறிய என் அகவிருளையும் போக்குகின்றாயல்லை. என் அகவிருள் நின்னால் ஒழிக்க இயலாத அத்துணை வலியை எங்ஙன்ம் உடைய தாகும்? ஆதலின், அஞ்ஞானம் முழுவதையும் ஒழித்துக் காட்சி தந்தருள் வாயாக என அச்சுலோகக் கருத்தினைத் தழியில் அழகுற மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார். இப்பகுதி பண்டிதமணியின் வடமொழிப் புலமையைக் காட்டுவதோடு, அவரது மொழி பெயர்ப்புத் திறனையும் ஒருங்கே உணர்த்துவதாகும்.

“பிறர் கருத்தைச் சுட்டியும் மறுத்தும் எழுதித் தம் கருத்தை நிலைநாட்ட வேண்டிய பொறுப்பு ஓர் உரையாசிரியர்களுக்கு உண்டு” என்பார் அறிஞர். பண்டிதமணி தம் திருவெம்பாவை உரையில் பிறர் கருத்தைச் சுட்டும் இடங்களே காணப்படுகின்றன. மறுக்கும் இடங்கள் காணப்படவில்லை.

“பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய்’ என்பது திருவெம்பாவையில் வரும் இரண்டாம் பாடலின் தொடக்கவரி. இவ்வரிக்கு எழுதிய விளக்கவரையில் பண்டிதமணி, ‘என்பாய்’ என்பதற்கு எலும்பாகக் கரையுமாறு எனப் பொருள் கூறுவாருமளர்” எனப் பிறர் கருத்தினைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

பண்டிதமணி திருவெம்பாவை உரையின் இடையிடையே தம் காலத்து வழங்கிய பாடவேறுபாடுகளையும் சுட்டிச் செல்கிறார்.

“மானே நீ வெள்ளலை நாளைவந்து உங்களை
நானே எழுப்பவன் என்றலுமே நாணாமே
யோன திசை பகராய் இன்னம் புறர்ந்தின்றோ”

என்னும் வரிகள் திருவெம்பாவையின் ஆறாம் பாடலில் வருவனவாகும். இப்பாட மூக்கு எழுதிய விளக்கவுரையில் பண்டித மணி, “என்றலும் நாணாமே” என்பதும் பாடம் எனப் பிறிதொரு பாடம் வழங்கு வதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

ஒரு விளாவையும் அதற்கு இறுக்கும் விடையையும் ஒருங்கு சேர்த்து உரை நடையில் அமைக்கும்போத அவற்றை, ‘எனின்’ என்ற சொல்லாலே தொடுத்து, ‘என்பது’ என்ற சொல்லால் முடிப்பது பண்டைக்காலத்தில் பெரு வழக்காக இருந்தது. பண்டைய உரையாசிரியர் களிடம் காணப்படும் இவ்வழக்கினைப் பண்டிதமணியின் உரையிலும் காணமுடிகின்றது. இதனை,

இதன்கண் ‘மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்து’ என்றதனால் சக்தியை வியந்தது என்னும் உள்ளுறை குறிப்பிற் புலப்பட வைத்தவாறாம். என்ன? இறைவன் திருவடி இறையருளாகிய சிவசக்தியைக் குறிக்குமாதவின், திருவடி வாழ்த்துச் சக்தியை வாழ்த்திய தாகுமென்பது” என்ற பகுதி தெளிவறுத்துகின்றது.

பலருக்கும் எளிதில் விளங்கும் உலகியல் நிகழ்ச்சிகளைச் சுட்டிக்காட்டி உரை விளக்கம் எழுதிச் செல்லும் போக்கினை பண்டிதமணியின் ‘கதிர்மணி விளக்கப் பேருரையில் காணலாம்.

பண்டிதமணி தம் திருவெம்பாவை உரையுள் ஆங்காங்கே பொருள் புலப்படு கருதி

யும், அணிந்யம் கருதியும் சிறந்த உவமை களையும் கையாண்டுள்ளார். இதனை,

“இடையறவின்றிப் பெய்யும் மழைநீரை மேட்டுநிலம் வறிதே கழிப்பப் பள்ள நிலம் தாங்கிப் பயன் விளைத்தல் போல ஆண்டவன் திருவிளையாட்டாற் பெய்யும் அருளமுத்ததைத் தூய்மை பெராத உள் எத்தினர் விட்டொழிக்க மெய்யன்பினால் தூய்மைபெற்ற நன்னென்குசினர் பெற்றுப் பயன்பெறுவார்”

என்ற பகுதி தெளிவறுத்துகின்றது.

உரைவிளக்கம் கூறிப்போகும்போதே பண்டிதமணி இலக்கணக் குறிப்புகளையும் இடையிடையே எழுதிச் செல்கின்றார். “ஆதியும் அந்தமுமில்லா அருட்பெருஞ் சோதியை” என்ற முதற் திருப்பாட்டின் உரையில் அவர், “பத்திவயப்பட்டு உருகி மெய்மறந்து கிட்டந்தாலை அவள் இல்லத்திற் கண்டு அவளையும் உடனழைத்துக் கொண்டு சென்றனர். ஆதவின் அவளைச் சுட்டி இவள் என்னாது “ஏதேனும் ஆகாள் இங்ஙன் கிடந்தாள்” என்று கூறி முடித்தனர். தம் குழவிற் கூடியிருத்தவின் சுட்டுப் பெயராகிய எழுவாயின்றிச் சுட்டிக் கூறிப் பயனிலையளவில் அவள் செயல் கூறப் பட்டதென்க. இவள் என்னும் சுட்டுப்பெயர் ஈண்டுத் தோன்றா எழுவாயாகும்” என்று மொழிகுவார்.

இவ்வாறு தமது அனுபவத்தாலும் நுண்மாண் நுழைப்புத்தாலும் உரை வகுத்த பண்டிதமணியாரின் உரை தமிழன்னைக்குப் புகழ் சேர்க்கும் மணி மகுட மாகத் திகழ்கிறது. மேலும் இவ்வுரை தமிழறிஞர்களால் இன்றும் என்றும் படித்துச் சுலைத்தற்குரியதாகவும் விளங்குகிறது.

— २ —
சிவமயம்

முதறினர் கலாந்தி சிவஸீ க. வைத்தீசுவரக் குருக்கள் அவர்களுக்கு

காரைநகர் மணிவாசக சபையினர் வாழ்த்தி வழங்கிய

வாழ்த்துப்பா

வளர் காரைநகர் ஈழச் சிதம்பரத்தில்

மணிவாச கச்சபைக்கோர் ஒளிவிளாக்காய்

மினிர் வைத்தீசுவரக் குருவே நினது மேன்மை

விளாங்குசிவப் பணிவாழி சமூகமுய்ய

அந்தணர்தம் இலட்சணங்கள் அனைத்தும் வாய்ந்த

குளிர்தருவே, நின்னன்பு மக்கள் சுற்றம்

குலவசுக செல்வமிகச் செழித்து வாழி

மறையினுக்கு வரம்பாகி நின்றீர் வாழி

மாண்புடையார் தலைவன்றீ வாழி வாழி

இறைதானுந் தற்குழ்ச்சி இல்லாய் வாழி

இரும்பொறையின் கொள்கலமே வாழிவாழி

கறைமிடற் றெம் அண்ணலருள் காப்ப வாழி

காசினியில் புகழ்ந்டாய் வாழிவாழி

துறைபோய முதறிஞ அதிப வாழி

தூயோனே பல்லாண்டு வாழிவாழி.

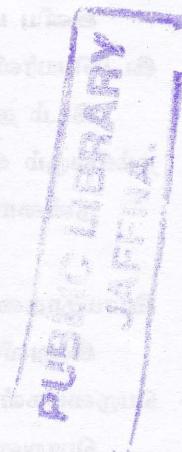
�ழத்துச் சிதம்பர ஆலயக்குரு மரபினர், காரைநகர் மணிவாசக சபை, காரைநகர் தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம் ஆகியவற்றின் ஸ்தாபகர், காப்பாளர், ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம், ஆண்டுகேணி ஜயனார் புராணம் ஆகிய தல புராணங்களின் பதிப்பாசிரியர் பல விழா மலர்களின் தொகுப்பாசிரியர், அரிய நூல்கள் பல பதிப்பித்த வெளியீட்டாளர். தமிழ் சைசமூஸயப் பாடநூல்கள் ஆகிய ஆசிரியர், தள்ளாத வயதிலும் தளராது தமிழ் சைவப்பணி ஆற்றிவரும் ஆர்வலர். இத்தகைய பெருந்தகையை பல்லாண்டுகள் பூரண சுக்ததுனும் புகழுடனும் வாழ ஈழத்துச் சிதம்பரக் கூத்தப்பெருமானை பிரார்த்திப்போமாக.

காரைநகர் மணிவாசக சபை,

காரைநகர்

எமது தேவஸ்தானத்தில் கிருபத்துநான்கு ஆண்டுகள்
பிரதம குருவாக அரும்பணியாற்றிய

சிவஶநி கி. சுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள் அவர்களின்
மணிவிழா வாழ்த்துமடல்

அன்பும் பண்பும் அறநெறி அர்ப்பணப்பும்
அமைதியும் ஆசார அந்தண ஒழுக்கமும்
திருநீற்று நிறை மதி முகமும்
தீது ஏற்ற திருநிறை உளமும்
மாசற்ற புசை நெறி முறையும்
மாண்புடனே பேணும் சிவாச்சாரிய எந்தையே

அகவை அறுபது நிறையும் நாளில்
அகமகிழ்ந்து யாம் வாழ்த்தக் கடன்பட்டோம்
தெல்லிநகர் தூர்க்காதேவி குருமுதல்வராய்
கேவிதிருத்தலத்தில் கிருபத்திநான்காண்டு
கண்ணை கிமை காப்பது போல்
கடமை செய்து காத்தநாளை மறவோம்.

போர் குழ் காலத்தில் பூசை செய்தீர்
 போர் விமானம்குண்டு வீச அஞ்சாகு நின்றீர்
 தேவி தூர்க்கையின் திருவருளை பக்தர்
 தேசமெல்லாம் பேச வைத்தீர்
 அன்னையாம் சீவத்தமிழ்ச்செல்வி
 அகம்குளிர் கும்பாபிஷேகங்கள் நிறைவு செய்தீர்

ஈரெந்துக்கடை குருக்களே இல்லைன்ற சொல்லறியா
 இனிய மனிதராய் பலர்க்குதவுவீர்
 இடப்பெயர்வீல் உம்முடைய உசன் ஊரே
 இடம் தந்து தெல்லிநகர் தேவஸ்தானம் இயங்க வைத்தீர்
 நம்பிவரும் அடியவர்க்கு நல்லாறுதல் கூறி
 நன்மை தீமைகளில் உறவாய் நிற்பீர்

இராமதூதனை இரந்தமழுத்து வணங்கி
 இனுவிலிலை கிமயமென கோவில் ஏழுப்பி
 பெருமைகள் பல பெற்றும்பெருந்தன்மை காக்கும்
 பொறுமையை நினைந்து போற்றுகிறோம் நானும்
 மகளிவிழா பொலிவோடு மகேஸ்வரி அம்மா நிறைவோடு
 மாநிலம் உள்ளவரை மாண்புடன் வாழ

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துகிறோம்.

ஸ்ரீ தூர்க்காடுதேவி தேவஸ்தானம், **நிர்வாக சபை**
 தெல்லியியறை.

திருவாசகம் - திருவெம்பாலை வரலாறு

மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி
மு. கத்ரேசு செட்டியார் அவர்கள்

தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த “எம்பாவாய்” என்னுந் தொடர் மொழியையீற்றிலுடைமையால் இருபது திருப்பாட்டுக்கள் அமைந்த இப்பகுதி திருவெம்பாலை என்னும் பெயருடையதாயிற்று, திருவென்பது தெய்வத்தன்மையென்னும் பொருளுடைய மங்கல அடைமொழியாகும். திருவம்மானை முதலிய மற்றைப் பகுதிகளுக்கும் இஃதொக்கும். மாணிக்கவாசக அடிகள், சிவபெருமான் திருக்கோயில் கொண்டெமுந்தருளியிருக்கும் பல தலங்களுக்குஞ் சென்று திருவண்ணாமலையையடைந்து அங்கே தங்கியிருக்குங்கால், முன்பனிப் பருவத் தொடக்கமாகிய மார்கழித் திங்கள் வந்தது. அப்பொழுது, மனங்க் செய்யப்படாத பெண்கள் பலர் திருவாதிரைக்கு முன் பத்து நாட்பொடங்கி அதிகாலையாகிய வைகறைப் பொழுதில் துயிலுணர்த்தியழுப்பியதையும், அவ்வெல்லோரும் ஒருங்கு சேர்ந்து சிவபெருமான் திருப்புகழை வாயாரப் பாடிக்கொண்டு நீர் நிலைக்குச் சென்று நீராடியதையும், உலகன்னையாகிய பார்வதி தேவியின் திருவுருவைத் தூய ஈர நுண்மணலாற் சமைத்து வழிபட்டுப் பொதுவஞ் சிறப்புமாகிய பயன் வேண்டியதையும் நேரிற் கண்டு, அப் பெண்கள் புகள்றதாகப் பாடியருளியது இத்திருவெம்பாலையாகும். இவ்வுண்மையை,

“மாதர்கொண் மாத ரெல்லாம் மார்கழித் திங்கள் தன்னில்,
ஆதிரை முன்னீ கரந்தே யாகிய தினங்க ளெல்லாம்
மேதரு மனைக டோறும் அழைத்திருள் விழவ தான
போதிவர் தம்மிற் கூறப் புனர்றம் ஆடல் செய்வார்”
எனவும்,

“அன்னவ ரியல்ப கண்டார் ஆங்கவர் குகன்ற தாக
மன்னிய திருவெம் பாலை வாசகம் பேசி” எனவும்

திருவாதவூரடிகள் புராணங் கூறுமாற்றானரிக. இங்ஙனம், உலகியல் நிகழ்ச்சியாகிய மகளிர் விளையாட்டு முதலிய செயல்களில் வைத்து அவர்தங் கூற்றாக அடிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகப் பகுதிகள் திருவம்மானை முதலிய பலவாகும்.

இத் திருவெம்பாலை திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டதெனத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணமும், திருவண்ணாமலையில் அருளிச் செய்யப்பட்டதெனத் திருவாதவூரடிகள் புராணமுங் கூறுகின்றன. இவ்விரண்டினுள் பின்னதே வலியுடையதென்பதற்கு அகச் சான்றுகளுஞ் சிலவுள்.

“அன்னா மலையான் அழக்கமலுஞ் சென்றிகறஞ்சும் விண்ணோர்”

“மாலரியா நான்முகனுங் காண மலையிகன்”

என வெளிப்படையாகவும்,

“ஆதியும் அந்தமும் கீல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை”

“பாதாள மேழினுங்கீஸ்ச் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுறையும் எல்லாப் பொருள்முறைவே”

எனக் குறிப்பாகவும் புலப்பட ஒதியருளிய திருவாக்குக்களே சான்றாவனவாம்.

வாதவுரடிகள் புராணத்தில் நீராடியதுவரை கூறப்பட்டதேயன்றிப் பார்வதி வழிபாடு கூறப்பட்டிலதேயளின் அதற்கு விடை பின்வருவனவற்றால் அறியலாம்.

பண்ணடைக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் சைவ கவணவக் கன்னிப் பெண்கள் மழைவளங் குறித்தும், சிறந்த கணவரைப் பெறுதற் பொருட்டும் மார்மீத் திங்களில் கவகறையில் நீராடிப், பராசக்தியாகிய கெளாயை வழிபட்டு, நோன்பு மேற்கொண்டொழுகின்றென்பது, அடிகளருளிய இத் திருவெவம்பாவையாலும் திருமால் பத்தியிற் சிறந்த ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவையாலும் அறியத்தக்கது.

இந் நோன்பிற்கு நூற்பிரமாணம் இன்றெனவும் ஆண்டேராராசாரமே பிரமாணமெனவும் கூறுப் பூட்டும், பாகவத புராணத்தில் கண்ணனை மணவாளனாப் பெற விரும்பிய ஆயர் குலக் கன்னியர், இந் நோன்பை மேற்கொண்டு மார்கழித் திங்களில் கவகறையில் நீராடிப் பார்வதிதேவியை வழிபட்டனரென்னும் செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“கன்ன தன்பனிப் பருவநல் லினநறா வொழுகும்

கன்னி யந்துழாய்க் கன்னினைப் கணவனா கென்ன

அன்ன மென்னடை யாயர்தங் கன்னியர் நோற்றார்

மன்னு வெம்பனி மால்வரைக் கன்னியத் தொழுதே”

எனவும்,

“பனிரி லாக்கதீர் பரபிய முத்தவெண் மணலால்

பனிவ வரைக்கொழ திருவுருப் பாற்யட வகுத்துப்

பனிம லர்த்தொடை சூறையும் பரவிய நோற்றுப்

பனியி றபினிற் யர்புன லாஞ்சான் படர்ந்தார்”

எனவுங் கூறிய செய்யுட்களாலறிக்.

இச் செய்யுட்களில் “பனிமால்வரைக் கன்னி” யெனவும், “பனிவரைக்கொழ” யெனவும் கூறியது, பார்வதிதேவியையென்பது வெளிப்படையாகும். நல்ல மணாளனையடைதற்குக் கெளாி நோன்பே சிறந்ததெனக் கொண்டு கவணவப்

அருள் ஒளி

பெண்கள் நோற்றன ரென்றால், சைவப் பெண்கள் இந் நோன்பை மேற்கோடல் மிகவும் பொருத்தமாமென்பது நன்கு விளங்கும். இங்கே பாவை யென்றது, பார் வதி யூருவமாக மணலாற் சமைத்த தெய் வப் படிவத்தையென் பது கருத்தக்கது. அதனாலே இது பாவை நோன்பாயிற்றென்க. “சுத்தியை வியந்தது” என இப் பகுதிக்கு உள்ளுறைப் பொருள் குறித்திருத்தலும் இதனை வலியுறுத்துவதாகும். சக்தியென்றது, இங்கே பார் வதி தேவியையெனக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இத் திருவெம்பாவையைப் போன்ற பிரபந்தங்களைப் “பாவைப் பாட்டு” என்று முன்னோர் வழங்கினரென்பது “சிறுபான்மை பாவைப் பாட்டும் அம்மனைப்பாட்டும் முதலாயின நான்கு அடியினிகந்து வருவனவாயின” எனவும், “சிற்றெல்லையாகிய பத்தடியளவும் பாவைப்பாடலும் அம்மனைப் பாடலும் போலும் தரவுகொச்சகம் வரும்” எனவும் பேராசிரியர் கூறுமாற்றான்றியலாம். யாப் பருங்கலவிருத்தி 93ஆம் சூத்திரவுரையில்,

“கோழியுங் கவின குக்கில் லிகழுத்தன
தாழியில் நீலத் தடங்கனீர் போதுமினோ
ஆழிகுழ் கவயத் தறிவ ஞழேயுத்திக்
கைமை நனையக் குடைந்துங் குளிர்புனல்
ஊழியுன் மன்னுவோ மென்றேலோ ரெம்பாவாய்”

என்னும் பாட்டொன்று அவிநாயனார் காட்டிய பாட்டென்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பண்டைக் காலத்துத் தமிழ்நாட்டில் கன்னிப் பெண்கள் தைந்நீராடலைப் பற்றிக் கலித்தொகை ஜங்குறுநாறு நற்றினை பரிபாடல் முதலிய சங்கச் செய்யுட்களில் விளக்கமாகக் காணலாம். மார்கழித் திங்கள் திருவாதிரையில் தொடங்கும் நீராடல் பூர்ணிமாந்த முறைப்படி தைத்திங்களிலும் தொடர்ந்து நடைபெறுமாதனின், மார்கழி நீராடலும் தைந் நீராடலும் ஒன்றென்ப. ஆயினும் திருவாதவூராடிகள் புராணத்துக் கூறப்பட்டபடி மார்கழி நீராடல் திருவாதிரைக்குப் பத்து நாட்கள் முன் தொடங்கித் திருவாதிரையில் முடிவுபெறுமென்பதும், தைந்நீராடல் மார்கழி திருவாதிரையில் தொடங்கி நடைபெறுமென்பதும் இங்கே கண்ட வேறுபாடாகும். நூற் பிரமாணமுள்ளனவும் இல்லனவுமாய் மக்கள் வழக்கவொழுக்கங்களிற் காணப்படும் இன்னோரன்ன நிகழ்ச்சிகள், இங்ஙனம் காலாந்தரத்திற் சிறிது சிறிது வேறுபாடெய்தல் இயல்பே. இதற்கு மற்றொரு சான்றும் ஈண்டுக் கருத்தக்கது. பிங்கலந்தையில் ஜந்து முதல் ஒன்பது ஆண்டு வரையுள்ள சிறு கன்னிப் பெண்களே பனிநீர் தோய்தற்கும் பாவையாடற்கும் உரியர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்துச் சான்றோர் பாடல்களிலும் இவ்விதி தழுவப் பட்டிருத்தல் அறியலாம். அங்ஙனமாகவும் திருவெம்பாவையிலும் திருப்பாவையிலும் முறையே

“கொங்கைகள் யொங்கக் குடையும் புனல்யொங்க”
“புற்றர் வல்குற் புனமயிலே போதராய்”

என்பன முதலிய குறிப்புக்களுண்மையால், ஒன்பதாண்டுக்கு மேற்பட்ட கன்னிப் பெண்களும் இந் நீராடவிற்கலந்து கொண்டனரென்பது புனராம்.

இனி, இம்மார்கழி நீராடலால் விரும்பப்பட்ட பயன் பொதுவும் சிறப்புமாக இருவகைப்படும் என்பர். பொதுப்பயன் நாடு செழிக்க மழை பெய்தல். இதனைப் பதினாறாம் திருப்பாட்டில் பராசக்தியைப் பாராட்டி மழையை முன்னிலைப்படுத்தி,

“முன்னி யவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் தீன்னருளே யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்”

என்று கூறியிருந்தலான்றியலாம். கதந் நீராடல் பற்றிக் கூறிய பரிபாடலில் “வெம்பாதாக வியனில் வரைப்பென” (இப்பெருநிலம் மழையால் வெம்மை நீங்கப் பெற்றுக் குளிர்வதாக) என்று கூறியிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும். சிறப்பு பயன் கன்னியர் சிறந்த கணவரைப் பெறுதல். இதனை,

“உன்னமயார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம் அன்னவரே யெங்கணவ ராவார்” எனவும்,

“எங்கொங்கை நின்னனப் ரல்லாதோள் சேரற்க” எனவாங் கூறியிருந்தலான் அறியலாம். இங்கானம் உலகியலில் வைத்துச் சைவ சமயவுண்மைகள் பலவற்றையும் புலப்படுத்தி அடிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இத்திருவெம்பாவையென்பது தெளிவாம்.

சக்தியை வியந்தது

திருவெம்பாவையின் உள்ளுறைப் பொருளாகக் குறிக்கப்பட்டது சக்தியை வியந்தது என்பது. சக்தியென்றது பராசக்தியாகிய உமையம்மையை அம்மையப்பனாகிய இறைவனையடைதற்குரிய நெறிகள் பலவற்றுள்ளஞ் சிறந்தது அன்பு நெறி. அந்நெறியொழுகத் தலைப்படுவாரெல்லோரும்முதலில் அம்மையை வழிபட்டு அவள் மூலம் அப்பனையடைதல் வேண்டுமென்பது பொரியோர் கண்டவுண்மை. கடவுட்பத்தியாகிய பேரன்புண்டாதற்கு, அருள்வாடிவினளாகிய இறைவியின் வழிபாடு முதலில் வேண்டத் தக்கதென்ப, “ஆங்கவ னருளாற் பத்திநான் குண்டாம்” என்பது வாயு சாங்கிதத. ஈண்டு அருளென்றது சக்தியை. “அருளது சத்தியாகும் அரன்றனக்கு” என்பது சிவஞானசித்தி. இறைவியுடனாக இறைவனை உள்ளத்தமைத்து வழிபடும் சிவானுபவப் பெருஞ் செல்வரே நம் அடிகள். இவ் உண்மையை,

“உடையாள் உன்றன் நருவிருக்கும் உடையாள் நருவுள் நீயிருக்கி அழையே ஏருவுள் கிருவீரும் கிருப்ப தானால் அழையேனுள் அழயார் நருவுள் கிருக்கும் அருளைப் புரியாய்”

என்று கூறிய அடிகள் திருவாக்கான் உணர்க. அருட்குணமிக்க இறைவனைத் தலைவனாகவும், அன்பு முதிர்ந்த உயிரைத் தலைவியாகவும் கொண்டு, உலகியலிற் அருள் ஒளி

காணப்படும் தலைமக்களுடைய காதல் ஒழுக்கத்தை யேறிட்டு ஞானானுபவப் பொருள் தோன்றச் சமயகுரவர் ஆழ்வார் முதலியோர் பாடலருளிச் செய்திருத்தலைப் பரக்கக் காணலாம். “முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்” என்னுந் தமிழ் மறைப் பாடலிறுதியில் “தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் றாளே” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கே நங்கை என்பது பக்குவமுள்ள உயிரையும், தலைவன் என்பது இறைவனனயுங் குறித்து நிற்றலறிக. இம்முறையில் அடிகள் தம்மைத் தலைமகளாகவும், இறைவனத் தலைமகளாகவும் கொண்டு திருவாசகத்தில் பல திருப்பாட்டுக்கள் அருளிச் செய்துள்ளார். அம்முறையின் தொடக்கம் இத் திருவெவம்பாவையேயாகும். இதன் பின்வரும் திருவம்மானை முதலிய பல பகுதிகளும் இக் குறிப்பினவாம்.

இத் திருவெம்பானவயில், ஆன்மநாயகனாகிய இறைவனையடைதற்குரிய பக்குவழுதிர்ந்த உயிர்களையே கண்ணிப் பெண்களாகவும் ஆணவமலவிருளிற் பினிப்புண்டிருத்தலையே உறங்கிக் கிடத்தலாகவும், மலவாற்றலொழியப்பெறும் நிலையே துயில் நீத்ததமும் நிலையாகவும், மலபரிபாகமுடையவயிர்கள் அஸ்தில்லாத வுயிர்களை யுனர்த்தி அன்புநெறிப்படுத்த இறையருளிற் ரோய்வித்தற்கு அழைத்தலையே நீராட அழைத்ததாகவும் அழைத்துக் கொண்டு இஃது அருளிச் செய்யப்பட்டதென்க. இத்துண்பொருள்,

“மலைகுளை முறங்காமல் மன்னுபரி பாகரருள்

செலமுழுக வருகவெனச் செப்பல்திரு வெம்பாவை”

என்னும் திருவாசக வண்மையில் தெளிவிக்கப்பட்டிருத்தல் அறிக் பரமான்வாகிய இறைவனைத் தலைமகனாகப் பெற்று மணந்து, பேரின்ப வாழ்க்கையிற் ரலைப்படுத்த விரும்பும் கன்னிப் பெண்களுள் தம்மையும் ஒருத்தியாக அடகள் கொண்டு கூறியபடியாம்.

பராசக்தியாகிய அம்மையின் பெருமை இத் திருவெவ்பாலையில்,

“எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிதசந்து

பொங்குமடு” எனவும்,

“பேதித்து நம்கும் வளர்த்திடுத்து யெய்வன்னது”

பாதுக் திறம்பாழ்” எனவும்,

“முன்னி யவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளை

“ യെൻ്റെ പൊതുസ്വഭാവം മനസ്സിൽ”

எனவும் போர்ச்

திருப்பாடற் பகுதிகளில் வெளிப்படையாகவும்மற்றைத் திருப்பாட்டுக்களிற் குறிப்பாகவும் பாராட்டப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்வண்மை அவ்வப் பாடல்களின் இறுதியில் விளக்கிக் கூறப்படும்.

இனி, இத் திருவெம்பாவைக்குத் தத்துவப் பொருள் கூறும் ஒரு சாரார் இத் திருவெம்பாவையில் முதல் எட்டுத் திருப்பாட்டுக்கள் வரை ஒவ்வொரு திருப்பாட்டிலும் ஒவ்வொரு பெண்ணேயெழுப்பப்பட்டனராக, அவ்வெண்மரோடு

முதலில் எழுப்பிய ஒருத்தியையுஞ் சேர்த்துக் கணக்கிட ஒன்பதின்மராதலின் அவ்வொன்பதின்மரும் நவசக்திகளாவரெனவும், மனோன்மணி, சருவடுதமனி, பலப்பிரமதனி, பலவிகரணி, கலவிகரணி, காளி, இரெளத்திரி, சேட்டை, வாமையென்னும் அவ்வொன்பது சத்திகளும் உகைப் படைப்பு நிமித்தம் முறையே முன்னது பின்னதைப் பிரேரித்துணர்த்திய குறிப்பே முதல் எட்டுத் திருப்பாட்டுக்களில் உள்ளதெனவும், இச் சக்திகளின் இயக்கத்தால் மாயை காரியப்பட்டுப் பிருதவி முடிவான பிரபஞ்சகாரியம் நடைபெறுதலையே இத் திருவெம்பாவை குறிப்பிற் புலப்படுத்துமெனவும், இது குறித்தே சக்தியை வியந்தது என்னும் உள்ளுறை குறிக்கப்பட்டதெனவும் கூறுவர். பிரபஞ்ச சிருட்டிக் குறிப்பை இங்கே புலப்படவைத்தற்கு உரிய காரணம் இன்னதென்று யாரும் விளக்கினாரல்லர். அங்குணமாயின் ஈண்டு இயைபுடைய வேறு கருத்து என்னையெனிற் கூறுதும்.

தமிழ்நாட்டில் பெண் களுக்கு ஜந்து முதல் ஏழாண்டு வரை பேதைப் பருவமென்றும், எட்டு முதல் பதினேராராண்டு வரை பெதும்பைப் பருவமென்றும், பன்னிரண்டாம் ஆண்டு மங்கைப் பருவத் தொடக்கம் என்றும் தமிழ் நாலார் கூறுவர். ஜந்தாண்டுக்கு முற்பட்ட காலம் குழந்தைப் பருவமாதலின் அது பெண்மைப் பருவத்துள் வைத்துக் கணக்கிடப்படவில்லை. ஆகவே ஜந்து முதல் பன்னீராண்டுத் தொடக்கம் வரை கன்னிமைக்குரிய காலமென்பது தெளிவாம். தமிழ் அகப்பொருளுாலாரும் பதினேராராண்டும் பத்துத் திங்களும் கழிந்தபின்றை மணப்பருவம் கொண்டமை ஈண்டுக் கருத்தக்கது. ஆகவே ஜந்து முதல் பன்னிரண்டு வரை ஆண்டுகள் எட்டாகும். இதனாற் கன்னியர் ஜந்தாண்டு முதல் பன்னீராண்டுத் தொடக்கம் வரை ஆண்டு வகையால் என்வகைப்படுவரென்பது விளக்கம். ஈண்டுப் பாவை நோன்பு மேற்கொண்டவர் இவ்வெண் வகையினரே. முதலில் பன்னீராண்டுத் தொடக்கமுடைய பொரிய கன்னிப் பெண் கள் சிலர் தாமே விழியுமன் துயில் நீத்தெழுந்து உடல் தூய்மை செய்துகொண்டு இறைவன் புகழைப் பாடிக்கொண்டு தம் மோடாத்த பருவத்தினளான பன்னீராண்டுத் தொடக்கப் பருவத்து ஒரு பெண்ணையெழுப்பினர் எனவும், பின்னர் முறையே பதினொன்று பத்து ஓன்பது எட்டு, ஏழு, ஆறு, ஜந்து ஆண்டுகளான பெதும்பைப் பருவத்தினரையும் பேதைப் பருவத்தினரையும் எழுப்பினரெனவும் கொள்ளல் வேண்டும்.

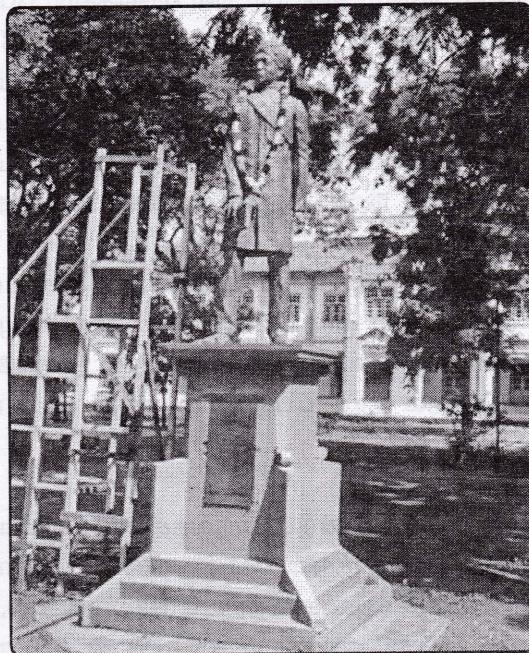
ஆகவே ஒன்று முதல் எட்டுத் திருப்பாட்டுக்களிலும் ஒவ்வொரு பருவத்துப் பெண்களே எழுப்பப்பட்டனர் எனக் கொள்ளுதல் பொருந்தும். ஆண்டில் மூத்த, பெரிய பெண்கள் விழிதற்குச் சில நாழிகை முன்னரே துயில் நீத்தெழுந்தனரென்பதும் ஆண்டில் இளைய, சிறு பெண்கள் நாழிகை ஆக ஆக எழுப்பப்பட்டனரென்பதும் பொருத்தமாகும். மேலும், முதற்றிரு பாட்டில் “ஈதேயெந் தோழி பரிசு” என்றமையால் அவள் எழுப்பியவர் பருவத்தோடாத்த பருவத்தினள் ஆவாளென்பதும், இரண்டு மூன்று நாள்காம் திருப்பாட்டுக்களில் எழுப்பப்பட்டார். மாற்றங் கூறினர் என்று கூறப்பட்டிருத்தலானும், அத்திருப்பாட்டுக்களிலும் ஜந்தாந் திருப்பாட்டிலும் அன்னார்

அறிவும் அறியாமையும் பொருந்தியவராகப் புலப்படுத்தப்பட்டிருத்தலானும் அவர் பெதும்பைப் பருவத்தினர் ஆவரென்பதும், ஆறு, ஏழு எட்டாம் திருப்பாட்டுக்களில் எழுப்பப்பட்டவர் மாற்றங் கூறாமையானும், எழுப்பியவர் “மானே” யெனவும் “அன்னே” யெனவும் விசித்தலானும், ஏழாம் திருப்பாட்டில் பருவத்தாற் பேதையேயன்றி இறை புகழில் ஈடுபடாத “வன்னென்சுப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்” என்று கூறப்பட்டிருத்தலானும் அவர் பேதைப் பருவத்தினராவரென்பதும் குறிப்பிற் புலப்பட வைத்தவாற்றிக். மேலும் எட்டாந் திருப்பாட்டில் எழுப்பப்பட்டவள் ஜந்தாண்டுச் சிறுமியாதலின் அவளை எழுப்புங்கால் “கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்” என்று வைகறைப் பொழுதின் இறுதிப் பகுதி குறிக்கப்பட்டிருத்தலும் கருதத்தக்கது. ஈண்டு ஜந்து முதல் பன்னீராண்டுத் தொடக்கம் வரை எழுப்பப்பட்டவர் ஒவ்வொருவரெனக் கூறப்பட்டிருப்பினும் உபலக்கணத்தாற் பலராகக் கொள்ளல் வேண்டும். பின்னர் எல்லோரும் ஒருங்கே கூடி இறைவனை முன்னிலைப்படுத்திப் புகழ்ந்து பாடி நீராடினரென்பது கூறப்பட்டுள்ளது. இடையிடையே உமாதேவியைப் புகழ்ந்து பாராட்டியிருத்தல் காணப்படுதலின் சக்தி வழிபாடு செய்தமையும் பெறப்பட்டவாற்றிக்.

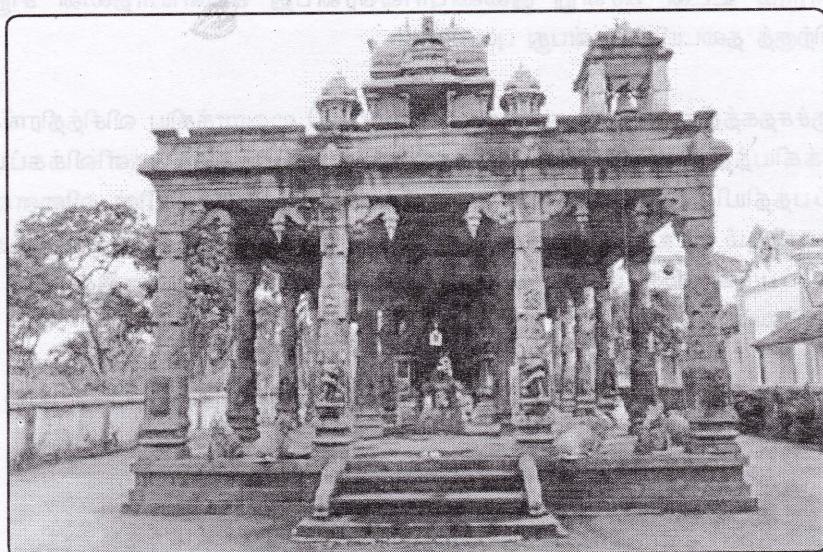
ஜந்து முதல் பன்னிரண்டு ஆண்டுப் பருவத்தினர் சிறுமியராக இருத்தலின், வைகறையில் அன்னார் எழுந்து நீர்த்துறை சென்று நீராடற்கு எங்களந்துணிவர் என்று சிலர் ஜயுறக்கூடும். இவ்விளாம் பெண்கள் நீராடச் செல்லுங்கால், தாய்மாரும் உடன் செல்லுவர் எனவும், தாயருகே நின்று நீராடுதலின் இஃது அம்பாவாடலாகுமெனவும் பரிபாடல் கூறும். “அம்பாவாடலின் ஆய்தொடக்கன்னியர்” என்பது பரிபாடல். ஆதலின் இந் நோன்பிற்குரியார் கன்னியராயினும், அவரைப் பாதுகாக்கும் நிமித்தம் அன்னார் தாய்மாரும் உடன் சென்று துணைபுரிவரென்பது வெளியாதலின் சிறுமியர் துணிவிற்குத் தடையின்றென்பது புலனாகும்.

திருச்சதகத்திற் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட பத்தி வைராக்கிய விசித்திரங்களுள், வைராக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு நீத்தல் விண்ணப்பத்தில் தெளிவிக்கப்பட்டது. ஏனைப்பத்தியின் சிறப்பியல்பு கூறத் தொடங்கி அப்பத்தியின் விளைவிற்குத் துணைபுரியும் உமையம் மையின் பேருபகாரச் செயல் இதன்கட்பாராட்டப்படுகின்றது. இதனால் நீத்தல் விண்ணப்பத்திற்கும் இதற்கும் உள்ள இயைபு புலனாதல் அறிக்.

**நூற்றாண்டு விழாக்கானும்
இராமநாதன் கல்லூரியை வாழ்த்துகிறோம்**

சேர். பொன். இராமநாதனின் உருவச்சிலை

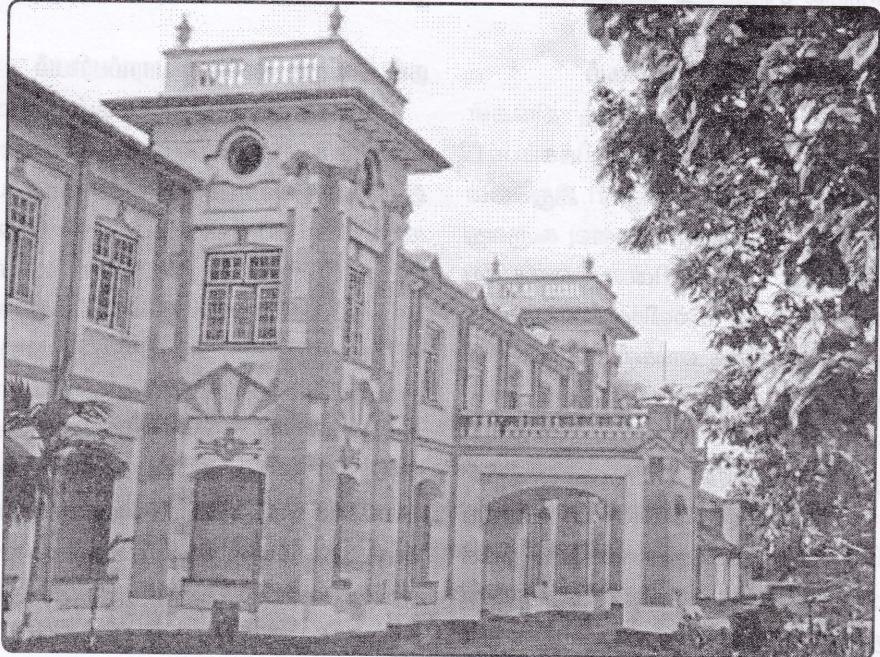

இராமநாத வள்ளலின் சமாதியில் எழுந்த கருங்கற்களாலான சிவன் கோவில்

சரஸ்வதி மீடம்

நிலா சாலையில் குடியிருப்பு தெருவில் சிறைகள் பொருள்களை விடுதலை முனிசிபாலிடி கூட்டுறவு குழுமம் நடத்தி வருகிறது. இங்கே நிலா சாலை விடுதலை விடுதலை முனிசிபாலிடி கூட்டுறவு குழுமம் நடத்தி வருகிறது.

பல ஆயிரம் பெண்களுக்கு அறிவு கொடுத்த இராமநாதன் கல்லூரி

சைவமகளிரின் தனிப்பெருஞ் சொத்து

கலாந்தி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

“திங்கள் சேர்வான்முகத்தார் திருநீற்றுத் தேசுடனே

மங்களஞ் சேர் வாழ்வு பயில் மாண்புமைத்திக் கல்லூரி”

என்ற பாடல் அடியை இக்கல்லூரிக் கீத்தில் அழகாக அமைத்துள்ளார் அறிஞர் சு.நடேசுபிள்ளை அவர்கள். பாரதியார் காட்டிய புதுமைப் பெண் களைச் சைவ உலகுக்கு அளித்து நின்று பெருமை இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரிக்கு உண்டு. வீரம், நல்லறம், ஞானம், சுதந்திரம் ஆகிய நான்கு நிலைகளில் புதுமைப் பெண்ணைப் படைத்துக் காட்டினார் பாரதி. இவையனைத்தையும் சைவச் சூழலோடு ஒட்டி வளர்த்த சிறப்பும் பெண் கல்வியை மேம்படுத்திய மாண்பும் இக்கல்லூரி வரலாற்றில் சிறப்பிடம் வகிப்பன.

உண்டு. சிறப்பாகக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகள் இயங்கி கல்வி மேம்பாட்டுக்குப் பணிபுரிந்த காலம் அது. இந்தச் சூழ்நிலையில் சைவப் பெரியோர்களின் முதற்கடமை எதுவென் பதைச் சுட்டிக் காட்டினார் ஸ்ரீஸஹீ ஆறுமுகநாவலர். அவர் வழியில் நின்று நடைமுறைப்படுத்தினார் பொன். இராமநாதன் துரை அவர்கள். அந்தத் தூய எண்ணமே இராமநாதன் மகளின் கல்லூரி யைத் தோற்றுவிக்க உதவியது. இன்று எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளோடு எழுச்சி யுடன் பவளவிழா காண்கிறது இக்கல்லூரி என்றால் ஸ்தாபகரின் சிந்தனைத் தூய்மையைத் தான் நாம் போற்றவேண்டும்.

ஸ்தாபகரின் புனித நோக்கம்

1913ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் இருபதாந்திகதியன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்ட முதற் சைவப் பெண் கல்லூரி இதுவென் பதைப் பெருமித்தோடு நினைவு கூருவது சைவத்தமிழ் மக்களின் தலையாய கடனாகும். பெண் கல்விக்குப் பெருமையளித்த பெருந்தகை எங்கள் சேர். பொன். இராமநாத வள்ளல் என்பதையும் நாம் மறக்கமுடியாது. அவர் ஒரு சகாப்தம். ஈழத்தமிழ் மக்களின் நீண்ட வரலாற்றில் அவர் ஒருமையைப் புள்ளி. மக்கள் உள்ளாவ களில் தேசுபக்தியும் தெய்வபக்தியும் ஓங்க வேண்டுமானால் கல்விக் கூடங்களின் பங்குதான் அளப்பரியது என்பதை கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு உணர்ந்து செயலாற்றிய பெருமை இப்பெரியாருக்கு

நம் நாட்டுக் கல்வியிப் பாரம்பரியம்

அரிச்சுவடி தொடக்கம் சமயப் பண்பாடு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றை இணைத்து வளர்க்கப்படுவதே நம் நாட்டுக் கல்வியின் பெருஞ் சிறப்பாகும். ஆனால் பிற நாட்டுக் கல்வி முறையோ உலகியற் கல்வியினாலில் நின்று விடுகிறது. சமய போதனைக்கும் கல்விக்கும் எதுவித இணைப்பும் அங்கு இல்லை. பல்துறைக் கல்வியும் இந்த முறையிலேயே அங்கு நிலைபெறுகிறது. இதனால் பிறப்பெடுத்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற முடியாமற் போகிறதுமன்றி உயர்கல்வி கற்றோருக்கும் மனக்குழப்பமும் அமைதியீனமும் அங்கு வந்து சேர்ந்து விடுகிறது. நம் நாட்டுக் கல்வி முறையை இன்று தான் மேலை நாடு உணருகிறது. பாராட்டுகிறது.

இத்தகையதொரு பாராட்டை இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி பெற்றது. மன அமைதி, ஒருமைப்பாடு, பிறருக்கு இரங்கும் பண்பு அனைத்தும் இங்கு கல்வி பயின்றோர் ஈட்டிக் கொண்டனர். தொடர்ந்தும் இந்நிலை பேணப்படவேண்டும் என்பதே இக் கல்லூரிப் பழைய மாணவிகளாகிய எம் போன்றோரின் விருப்பமாகும். உத்தி யோகம் பார்ப்பதற்கும் சட்டங்கள் வகுப்ப தற்கும், பட்டங்கள் பெறுவதற்கும் திரை கடவோடித் திரவியம் தேடுவதற்கும் வழிகாட்டும் கல்வியை மாத்திரம் இக் கல்லூரி வழங்கவில்லை. அதாவது பெண்கள் அனைவரும் சிறந்த குடும்பப் பெண்களாக, சைவத் தமிழ்க் கலாசாரத்தை வெளிப் படுத்தும் வனிதையர்களாக, இல்லறம் பேணும் நல்லொளி விளக்குகளாக, தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணுபவர்களாக, அறிவுறிந்த மக்கட் செல்வத்தைப் பெற்று ஈன்ற பொழுதிலும் பெரிதுவக்கும் பெற்றி வாய்ந்தவர்களாக விளங்க வைத்த கல்வியே அன்று வளர்க்கப்பட்டது.

அறிவு வளர ஆஸ்மீக்யாகது

‘பள்ளித் தலமனைத்தும் கோயில் செய்குவோம்’ என்பது பாரதியாரின் குள்ளரை. அதாவது கல்விக் கழகங்கள் யாவும் கடவுளைக் காட்டும் நிலையங்களாகவும் விளங்கவேண்டும் என்பது உட்கிடையாகும். தெய்வ நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தாத கல்வியினால் எந்தவித பயனுமேற்பட்போவதில்லையென்பதை வள்ளுவர் தொடக்கம் பாரதிவரை பாடிப்பாடி உணர்த்திக் கொண்டே வந்துள்ளனர். இந்த உண்மையை இன்றுவரை பேணிக் காத்து வருகிறது இராமநாதன் கல்லூரி.

“திரிகரண சுத்தியும் காரிய சித்தியும் அருள்வாய் கருதரிய சிற்சபையில் அனந்த நியிர்த்துமிடும் கருணாகரக் கடவுளே”

என்பது இங்கு கல்வி பயிலும் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உடட்டிலும் ஒலிக்கும் வாசகமாகும். அன்றும் இன்றும் சிவகாமி சுமேத சிதம்பர நடராசப் பெருமானை வலம் வந்து பாடுவதும், வழிபாடு செய்வதும் “சிவலோகநாதனைக் கண்டு சேவித்திடுவோம் வாரீர்” என்று ஒருவரை ஒருவர் நெறிப்படுத்துவதும் மாணவிகள் மத்தியில் ஒரு பேரனுபவ மாகும். புராணபடனம் நடைபெறும் அற்புதம் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் பெற்ற பேராகும். பாவாடை, தாவணி, பூமாலை, பொட்டு, விபூதி, ஒற்றைச் சடை அனைத்தும் இக்கல்லூரிப் பெண்களின் சிறப்புச்சின்னங்களாகும். இவற்றை ஸ்தாபகர் இராமநாத வள்ளலும் லீலாவதி சீமாட்டியாரும் பேரரிஞர் நடேசபிள்ளை அவர்களும் கல்லூரி அதிபர்களும் வழிவழியாகப் பேணிக் காத்து வந்தமை கண்கூடு.

“யொன்புத்த மேனியர்கள் புக் கொய்து யாமனுக்கு பன்மாலை அனிவிக்கும் யாங்குடைத்திக் கல்லூரி”

என்ற கீதத்தில் கன்னிப் பெண்களின் கடவுட் தொண்டு காட்டப்படுகிறது. இங்கு கல்வி பயின்ற பெண்கள் உலகெங்களும் பரந்து வாழ்ந்து சிவப்பணியாற்றி வருகின்றார்கள். சென்ற சென்ற இட மெல்லாம் சைவ போசனத்தையும் பேணி விழுமிய சைவ வாழ்வை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். பெரிய புராணப் பெண்கள் வரிசையிலே வைத்துப் போற்றக்கூடிய ஒரு தெய்வீகப் பெண் சமுதாயத்தை உருவாக்கி உலகுக்கு ஈந்த பெருமை இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரிக்கு உண்டு

என்பதைப் பெருமையுடன் தெரிவிக்கும் கடமை எமக்கு உண்டு. இன்று தமிழ் பேசும் சைவ மக்கள் வாழும் இடங்களி ளெள்ளாம் உலகளாவிய சைவ மறு மலர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளமை கண்கூடு. குரு பூசைகள், முத்தமிழ் முழுக்கங்கள், ஆயை உற்சவங்கள், திருமுறை மகா நாடுகள் மேற்கே சிக்காக்கோ தொடக்கம் கிழக்கே சிட்டி வரை நடைபெறுகின்றதென்றால் அவற்றின் எழுச்சி நிலைக்குக் காரண மானவர்கள் இக் கல்லூரிப் பழைய மாணவி களும் அவர்களின் குடும்பத்தினருமே யென்பதை நன்கு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அனைவரின் சிற்றனைக்குச் சில கருத்துக்கள்

கல்வியென்பது தன்னையும் வாழ வைத்து மற்றவர்களையும் வாழவைக்கத் தயார்ப்படுத்தும் ஒரு தூய நெறியாகும். கல்வி கற்ற மேதைகளின் மத்தியில் இன்று தவறுகள் பல கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் கல்லாத பேர்களே நல்ல

வர்கள் என்ற எண்ணமும் தோன்றுவது இயல்பன்றோ. கல்வி மாண்கள் என்று கருதப்படுவோர் ஆண்களாயினும் அல்லது பெண்களாயினும் சரி எந்த அளவிற்கு நாட்டுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் பயன்படப் போகிறார்கள் என்று சிந்தித்தல் வேண்டும். அத்தகைய ஒரு நல்ல குறிக்கோளைக் கல்வி பயிலும் பெண்கள் சிறப்பாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும். பெண் கல்வியின் மேற்படிப்பு ஒரு உயர்ந்த இலட்சியத்தோடு அமைய வேண்டும். அத்துடன் நமது சைவத் தமிழ்ப் பண்பாடு கலாசாரம் பெண்கள் மத்தியில் வீசி ஏறியப்படு மாணால் அதற்கு வழி வகுக்கும் கல்விக் கூடங்களை முடிவிடுதல் சாலச் சிறந்தது. நடை, உடை, பாவனை மூன்றிலும் சைவத் தமிழ்க் கலாசாரம் விளங்க வைப்பது இத்தகைய கல்லூரியின் தனிப்பெருங் கடனாகும்.

(இராமநாதன் கல்லூரி பவளவிழா மலரிலிருந்து)

திருவாசகம் - ஒளந்தமாலை

என்னால் அறியாப் பதம் தந்தாய்

யான் அது அறியாதே கெட்டேன்;

உன்னால் ஒன்றும் குறைவு இல்லை;

உடையாய், அடிமைக்கு யார்? என்பேன்;

பல் நாள் உன்னைப் பணிந்து ஏத்தும்

பழைய அடியரொடும் கூடாது,

என் நாயகமே! பிற்பட்டு, இங்கு

இருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே.

எமது தேவஸ்தானத்தில் சிவஹநி. கி. சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்

சிறுவர் விருந்து

தேர் ஒழியது

சகோதரி யத்சல்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

அன்பு வாழ்த்து

நன்றாகப் பரீட்சை எழுதினீர்கள் தானே! அடுத்த அன்டு புது வகுப்புக்குப் போவீர்கள். இன்னும் பல புதிய பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கும். புது நண்பர்கள்.... மகிழ்ச்சிதான்! இன்று மார்க்கித் திருவாதிரையில் நடந்த ஒரு சவையான செய்தியைக் கேளுங்கள். திருவாரைக் களி பற்றிய கதை இது.

பூம்புகார் நகரத்தின் மிகப்பெரிய வளைகரும் செல்வந்தருமான திருவெண் காடர் என்ற பட்டினத்தார் துறவு பூண்டு ஒரு நாற்சந்தியில் போய் உட்கார்ந்து விட்டார். அவரது அளவற்ற செல்வத்தைப் பங்கு போட சில உறவினர் சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டி னத்தாரின் பண்டகசாலைக்குப் பொறுப் பாக இருந்தவர் சேந்தனார் என்பவர். அவர் ஒருவாறு தப்பி ஓடிப் பட்டினத்தார் முன்பு நின்றார். பண்டகசாலை, பொக்கிச் அறைத் திறப்புகள் எல்லாம் சேந்தனா ரிடம்தான் இருந்தன.

நடக்கிற குழப்பங்களைக் கூறி, தாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறார் சேந்தனார். எல்லாவற்றின் கதவுகளையும் திறந்துவிடு! எல்லாப் பொருட்களையும் வாரி அள்ளி வீதியிலே போட்டுவிடு!” என்று கட்டளை இடுகிறார் பட்டினத்தார்.

சேந்தனார் அப்படியே செய்கிறார். வீதியிலே குவிந்து கிடக்கிற பொருட்களை அள்ளிக் கொள்ள அருள் ஒளி

உறவினர் மட்டுல்லாமல் ஊரவர் சிலரும் முண்டியடிக்கூரே குழப்பமாகிவிடுகிறது. அரசன் சேந்தனாரைச் சிறையிலே அடைக்கிறான். சேந்தனாருடைய மகன் ஒரு சிறு பிள்ளை. அவன் ஓடிப்போய் பட்டினத்தாரிடம் “அப்பாவை ராஜா சிறையிலே அடைச் சிட்டார். அம்மா அழுகிறார்” என்று சொல்ல, பட்டினத்தார் பிள்ளையாரை வேண்டுகிறார். பிள்ளையார் அருளால் சேந்தனார் ஒருவரும் அறியாமல் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு விட்டார்.

இந்த நிகழ்வுகளால் மனமாற்ற மடைந்த சேந்தனார் சிதம்பரத்தலத்திலே போய் ஒரு விறகு வெட்டியாகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டு வீடுகளுக்கு விறகு வெட்டிக் கொடுத்து வாழுத் தொடங்கி விட்டார்.

ஒரு மார்கழி மாதத்தில் ஒரே அடைமழை பெய்தது. ஒரு வாரத் துக்குச் சேந்தனாருக்கு விறகு வெட்டும் வேலைக்குப் போகமுடியவில்லை.

ஒரு இரவு, நல்ல குளிர், மழை. ஒரு ஏழைக் கிழவர் சேந்தனார் இருந்த குடிசைக்கு வந்தார்.

“அப்பா! நிரம்பப் பசி. சாப்பிட ஏதாவது தா!” என்று நடுங்கியபடி கேட்டார்.

சேந்தனாரிடமோ கொடுப்பதற்கு உணவு எதுவும் இருக்கவில்லை. ஒரு

சிறு பானையில் கையளவு சத்து மாவு இருந்தது. அவசர அவசரமாக அடுப்பை மூட்டி, அந்த அரிசிமாலைக் களியாகக் கிளறிக் கிழவருக்குக் கொடுத்தார் சேந்தனார். கிழவரும் அதனை ஆவ லோடு வாங்கிச் சாப்பிட்டார். கைவிரல் களில் அப்பிய களியைக் கூடக் கழுவிக் கொள்ளாமல் எழுந்து போய்விட்டார்.

அடுத்தநாள் திருவாதிரை சிதம்பரம் கோயிலின் மூலத்தானத்திற்குள் சென்ற அந்தணர்கள் படிகளிலும், மூலத்தானத்திலும் களி சிதறிக் கிடப்பதைக் கண்டார்கள். இது என்ன வேடிக்கை! இங்கே எப்படி களி வந்தது? அதவும் சிறுபிள்ளை சிந்தியது போலப் படி களிலும், மூலத்தானத்திலும் சிதறிக் கிடக்கிறதே... என்று அந்தணர்கள் குழப்பமும், பயமும் அடைந்தார்கள். சுவாமியைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள்.

“இரவு சேந்தன் நமக்குக் ‘களி’ படைத்தான். நாமும் அதனை விரும்பி ஏற்றோம். அஞ்ச வேண்டாம்!” என்று காற்றில் ஒரு குரல் தவழ்ந்தது.... அந்தணர்களுக்கு நன்றாக ஓன்றும் புரியவில்லை என்றாலும், பிராயச் சித்தமாக வேண்டியதைச் செய்துவிட்டு, சுவாமியின் திருவாதிரை விழா பூஜைகளில் ஈடுபட்டனர்.

சுவாமி தேருக்கு எழுந்தருளி விட்டார். எல்லாப் பூஜைகளும் சிறப்பாக அமைந்து தேர் உலா தொடங்கிவிட்டது. ஆயிரமாயிரம் பக்தர்கள் வடம் தொட்டு, வானளாவும் அரோகரா ஒலியுடன் தேரை இழுக்கத் தொடங்கினர்.

ஆனால்; தேர் அசையவே இல்லை! தேரை நிர்மாணித்த சிற்பாச்சாரியார்

பலவாறு பரிசோதித்துப் பார்க்கிறார். தேரில் எவ்வித குறைபாடும் இல்லை. அந்தணர்கள் அழுது, தொழுது மந்திரங்களையும், துதிகளையும் மனம் உருகி ஒதுக்கிறார்கள்.

மேலும் மேலும் பக்தர்கள் கூடித் தேரை இழுக்கிறார்கள். ஆனால், தேர் அசையவே இல்லை! சிதம்பரமே உறைந்துவிட்டதுபோல எங்கும் திகைப்பு! “சேந்தனைக் கூப்பிடுங்கள்! அவன் வந்தால் தேர் ஒடுமே!” என்று வானம் சிலிர்க்க ஒரு வாக்கு எங்கும் ஒலிக்கிறது. எல்லோரும் ஒடுக்கிறார்கள். எல்லோரும் தேடுகிறார்கள். எங்கோ ஓர் மூலையில் தலைமேல் குவித்த கையுடன் பஞ்சைப் பரதேசிபோல நின்ற சேந்தனாரைக் கண்டுபிடித்து அழுத்து வருகிறார்கள்!

“ஐயா! உனக்கு வணக்கம்! தேர் ஒட வழி செய்யும்!” என அந்தனரும், எல்லோரும் அவரை வேண்டுகின்றனர். சேந்தனார் அழுகிறார். “எத்தனை பெரிய இறைவன்!”. “என்னையும் ஒரு பொருளாக நினைத்தாயோ ஈசா!” எனக் கேட்கிறார்.

“ஆம்! நோ என்னைப் பாடு” என உள்ளே ஒரு குரல் அவரை ஊக்கப் படுத்துகிறது.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிப் பாற்கடல் ஈந்த பிரான்...”

என்று எடுத்துப் பல்லாண்டு கூறிப் பாடுகிறார். மகிழ்ந்த தில்லைக் கூத்தன் திருவுளம் போல “கண கண கண” என மணிகள் ஒலிக்கத் தானாகவே தேர் சிதம்பரத்து வீதிகளில் ஒடி வலம் வருகிறது. “அடியார்க்கு எனியன் சிற்றம்பலவன்” என்பது தான் எத்தனை நிஜமான வாக்கு.

பிரார்த்திக்கிறோம்

தெல்லிப்பழை - கொல்லங்கல்டி

அமரர் வே.சி. கணேசலிங்கம் அவர்கள்

[பிரஸல் சட்டத்தறணி]

எமது தேவஸ்தானத்தில்

சட்ட ஆலோசகர்களிலாருவராக விளங்கி

அன்னை சீவத்தமிழ்ச்சிசல்வி பிறந்தநாள் அறநிதியக்
கட்டளையை, சட்ட ஒழுங்கில் உருவாக்கிய பெருந்தகை
அவஸ்திரேலியாவில் காலமானார்.

அன்னாரின் ஆக்மா சாந்திபெற தூர்க்காதேவியைப்
பிரார்த்திக்கிறோம்.

நிர்வாகசபை

ஞ் துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

அருள் ஒளி தகவல் களஞ்சியம்

அராலி நூனியார் கோவில்

அராலி நூனியார் சிவன் கோவில் கும்பாபிஷேகம் கார்த்திகை மாதம் மிகவும் சிறப்பாக நடை பெற்றது. சித்தர் நூனியார் பாவித்த அரும் பொருட்கள் அணைத்தும் ஆலயத்தில் மிகவும் கவனமாகப் பாதுகாத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தெல்லிப்பழை அரசினர்

வைத்தியசாலை முருகன் கோவில்

போரின் அனர்த்தத்தால் அழிந்து போன முருகன் கோவிலை வைத்தியசாலை பணிப்பாளரது முயற்சியாலும் வைத்தியசாலையில் பணியாற்றும் ஏனையவரது முயற்சியாலும் அழகான புதிய கோவில் கட்டப்பட்டு மகாராஜீ. ச.இரத்தினசபாபதிக் குருக்கள் (மாவை ஆதீனம்) அவர்களின் ஆற்றுப்படுத்தவில் 22-11-2013 அன்று மகாகும்பாபி ஷேகம் மிகவும் சிறப்பாக நடை பெற்றது.

அனலைதீவு சிவன் கும்பாபிஷேகம்

அனலைதீவு சிவன் கோவில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு 22-11-2013 மகாகும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடை பெற்றது.

சிவத் தமிழ் விருதுபெற்ற செல்லப்பா ஜியா பிறந்தநாள்

தெல்லிப்பழை துர்க்காபுரம் இளைப்பாறிய சுகாதாரப் பரிசோதகர் ஸ்ரீமான் செல்லப்பா அவர்களின் 101வது பிறந்த நாள் விழா 06-12-2013 அன்று அவரது இல்லத்தில் நடை பெற்றது. இறையருளால் அவர் ஆரோக்கியமாக தன் பணி தொடர்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருவாதவூரடிகள் புராணப்படிப்பு

தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் 09-12-2013 தொடக்கம் திருவெம்பாவைக் காலத்தில் வழிமை போல் திருவாதவூரடிகள் புராணப்படிப்பு இடம்பெற வுள்ளது.

சர்வதேச திந்துக் குருமார் ஒன்றியம்

சிவ ஆராதனையும் பிரார்த்தனையும்

பல இந்துக் கோவில் களில் விக்கிரகங்கள், வாகனங்கள் களவு போவது குறித்து, இவற்றைத் தடுக்க இறையருளை வேண்டி, சன்னாகம் கதிரமலைச் சிவன் கோவிலில் 04-12-2013 புதன்கிழமை 8.00 மணி முதல் மாலை 4.15 மணி வரை விசேஷ பிரார்த்தனை நடாத்தினார்கள்.

காரைநகரில் மனோன் மணி அம்பாள் மண்டபம்

காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பத்தி வூள்ள மணிவாசகர் மடாலயத்திற் கென பல இலட்சம் ரூபா செலவில் புதிய மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு 01-12-2013 அன்று திறந்து வைக்கப் பட்டது. தொழிலதிபர் சிவஞானம் உமாதேவி தம்பதியினரின் அன்பளிப்பாக இம் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்கேதீஸ்வரத்தில் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் மகாநாடு

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபை, திருக்கேதீஸ்வர திருப்பணிச்சபை, மன்னார் மாவட்ட அறநெறிப் பாடசாலைகளின் இணையம் ஆகிய அமைப்புக்கள் இணைந்து நடாத்தும் மாபெரும் மகாநாடு 07, 08 டிசம்பர் 2013 சனி, ஞாயிறு மன்னார் திருக்கேதீஸ்வரத் திருத்தலத்தில் நடைபெற வள்ளது.

விழாவுக்கு திரு.கந்தையா நீலகண்டன் (தலைவர், அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம்) தலைமை தாங்குவார். விழாவில் பிரதம விருந்தினராக மாண்புமிகு முதல மைச்சர் க.வி. விக்னேஸ்வரன் கலந்து சிறப்பிக்கவுள்ளார்.

ஆரம்பநாள் நிகழ்ச்சிக்கு இந்தியத் துணைத் தூதுவர் கெளரவ வி. மகாலிங்கம் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொள்கிறார்.

மட்க்களமில் நாவள் பெருமானின் பெருவிழா

05-12-2013 அன்று மட்டு மாவட்ட பாரானுமன்ற உறுப்பினரும் இந்து மன்றத் தலைவருமாகிய கெளரவ யோகேஸ்வரன் அவர்களின் தலைமையில் பெருவிழா நடைபெறவுள்ளது. இந்திய ஆதீன முதல்வர்கள் இந்திய அறிஞர்கள் விழாவில் கலந்து சிறப்பிக்கவுள்ளார்கள்.

சிவபூரி கண்தான சபை

தானங்களில் சிறந்த தானமாக கண் தானத்தைச் செய்ய முன் வாருங்கள். உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்றிருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே இப்புண்ணிய காரியத்திற்கு ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு

கலாந்தி ஆறு. திருமுருகன்
021 : 222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்
Dr. ச. குதாசன்
021 : 222 3645

**எமது தேவஸ்தானம் நல்லூர்
ஸ்ரீ துர்க்காடேவி மணிமண்டபத்தில்**
25-11-2013 அன்று நடாத்திய

நாவலர் விழா

கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் (தலைவர்)
அவர்களின் தலைமையில்
துர்க்காபுரம் மகளிர் கீல்ல மாணவி
செல்வி து. துவ்யந்தினி திருமுறை பாகுகிறார்.

வரவேற்புகர வழங்கும்
திரு. சு. ஏழர்நாயகம்
(உப தனாதிகாரி)

யாழ். பல்கலைக்கழக தீந்து
நாகர்கத்துறை விரிவுகரையாளர்
திரு. சௌ. சந்திரசேகரம்
சிறப்புகர ஆற்றும் காட்சி

நாவலர் விழாவில்
இதைச் செயலாளர்
திரு. மு. அருளையா
நன்றியுதையாற்றுகிறார்.

எமது தேவஸ்தானத்தில் சிவஸ்ரீ கி. சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்

